

אתגתא

בשבוע 1018 | ט"ז במרחשוון תשפ"ג, 10.11.22

שלום חבר כנסת

עשרות חברים מהכנסת ה-24 לא
ימשיכו לכנסת ה-25. איך נראים
חייהם של נבחר ציבור שחזרו להיות
אזרחים מהשורה?

// אסף משניות

צילום: יוני זוננשטיין | שלומי כהן

גל אורן לרנר BSD

תודה שבאתם לשמוח בשמחתה של תורה

משרד הפרסום גל אורן לרנר BSD מודה לרובנים, השרים, חברי הכנסת, ראשי המשק, ראשי הערים, אנשי התקשורת, הלקוחות, המדיות ולכל מאות המשתתפים שהגיעו להכנסת ספר התורה הראשון של עולם הפרסום.

בע"ה נמשיך להיות גשר בין עולמות ולהוביל את המגזר הדתי לאומי והחרדי בישראל.

גל אורן לרנר BSD | ביכלר BICHLER | ecaliptos

מדיה BSD | אירועים BSD | BSDigital

קבוצת BSD

היישוב היהודי
חברון
HEBRON

72 שעות
מבצע חיי שורה
כ"א - כ"ג חשוון | 15-17.11

בזכותכם

חברון

זוכרים את העבר בונים את העתיד

לעתיד השוק
וצאנו לבקר

חובש חזקיהו
התחלנו בניה

לאחר עשרות שנים ב"ה חוזרים לבנות בחברון!
המאבק הוא קשה ומורכב, וטרם הסתיים.
כדי להצליח ולעמוד באתגר, אנו זקוקים לעזרתכם!
חברון - עיר האבות והאמהות של כולנו,
בניין חברון הוא משימה לאומית.

יחד נכפיל את חברון ונשמור על מערת המכפלה
כולנו שותפים בבניין חברון!

לתרומות 02-3026892 | חפשו בגוגל: מחזקים את הישוב היהודי בחברון

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

שלום, חברים

על יום הזיכרון לרבין, הפרידה מהמשלה היוצאת, הרייטינג של ערוץ 14 והרשל'ה

5 והיה עוד דבר מרגש ומשמח שקרה השבוע: נתוני הרייטינג הגבוהים מאוד של ערוץ 14. לראשונה עקפו שידורי הערוץ ברייטינג את שידורי 'כאן 11' המתוקצבים במיליונים (מהכסף שלכם ושל), והם קרובים לעקוף את שידורי ערוץ 13.

האמת? המילים "מרגש ומשמח" הן קצת חיוורות. זה הרבה יותר מזה: מדובר ברגע היסטורי. במונחים מסוימים אולי יותר מתוצאות הבחירות. ואני אסביר מיד למה: לנצח בבחירות הימין כבר הצליח כמה פעמים. לנצח בתקשורת - עדיין לא. נכון, הימין הקים כלי תקשורת רבים - מעיתון 'נקודה', דרך ערוץ 7, ערוץ התכלת, עלוני בתי הכנסת, וכמובן תחנות הרדיו הדתיות והחרדיות - אבל קהל הצרכנים של כל אלה נשאר תמיד קטן יחסית, ובעיקר מגזרי. המון העם (וגם רבים מבני המגזר) צרכו את החדשות שלהם מתקשורת השמאל. קיללו את המסך וצפו, צפו וקיללו. עד השנה האחרונה. ממשלת השינוי והריפוי, ובעיקר הסיקור שהיא קיבלה, כנראה גרמו לאנשים להבין שאי אפשר להמשיך ככה. וערוץ 14 החדש, עם האולפן המושקע ועם הטאלנטים החכמים והמצחיקים, נתן להם לראשונה אלטרנטיבה ראויה. ויש להניח שהערוץ ימשיך לתת להם אלטרנטיבה כזאת גם כשערוצי התקשורת יחזרו להיות פתאום כלבי השמירה, אחרי שנת שבתון, מול כל יוזמה של הממשלה החדשה שזכתה לרוב כה מרשים.

למעשה, ראינו את זה השבוע, עוד לפני שהממשלה אפילו קמה. היו כאן בחירות עם תוצאות דרמטיות. מיליוני מצביעים שאמרו כן לנתניהו (למרות הפרקליטות, למרות המשפט), כן לתורה ולמסורת (למרות כל הקמפיין נגד הדתיים והחרדים) וכן למפלגת ימין אמיתית שתפעל ביד קשה מול האויב (למרות כל ההפחדות מהסמטריצ'ים והבן גביריים). העם אמר את דברו בצורה ברורה, ועכשיו נציגו יצטרכו לפעול בשורה של נושאים: ביטחון, משילות, תיקון מערכת המשפט, כלכלה, וכמובן חינוך המסורת והיהדות. נו, ועל מה דיברו בכל כלי התקשורת מאז המהפך? אילו שאלות נשאלו וענו הנציגים הדתיים שזכו לתמיכה כה רחבה? דיברו איתם על נושא אחד: יחסם לאנשי ה"קהילה" בכלל, ולמצעד בירושלים בפרט.

סליחה, אתם אמיתיים? זה נשמע כמו פרודיה על התקשורת. זה הדבר הדחוף ביותר? זאת הסוגיה המרכזית? לו אני הייתי חבר כנסת, הייתי אומר למראיין: אתה מוכן בבקשה לעבור לשאלה הבאה? יש שורה ארוכה של נושאים חשובים שבגללם העם הלך לקלפי. לא מעניין אותך לדעת מה דעתי עליהם?

אבל לא. גם אחרי המהפך הפוליטי הדרמטי, נבחרי הגוש המאמין, עם כל מסת המצביעים שלהם, לא קובעים על מה ידברו כאן. הם די גנררים אחרי סדר היום שממכתבים מיעוט פוליטי קטן וקיצוני ששולט על התקשורת. כך היה תמיד - עד השבוע. העלייה האדירה של ערוץ 14 ברייטינג יכולה לחולל כאן שינוי משמעותי, ולראשונה בתולדות המדינה, לקבוע גם סדר יום תקשורתי אחר. גבירותיי ורבותיי: מהפך.

6 ולסיום, מילה לכל אלה שכל כך נבהלים מהכרעת העם הברורה בבחירות. תראו, במשך שנים פעלתם להסית נגד כל דבר שקשור ביהדות. עשיתם קמפיין נגד עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל. המצאתם מילים מפחידות כמו "הדתה" או "הדרה", והכול כדי לבלום את התחזקות המסורתיות במדינת היהודים. אבל האם אתם באמת מאמינים לעצמכם?

זה הזכיר לי את המעשייה על הרשל'ה או על ג'וחא, או שמא זה בכלל משל של המגיד מדובנא, על אותו אדם שילדי העיירה הטרידו אותו, והוא, בניסיון נואש להיפטר מהם, סיפר להם שבקצה השני של העיירה מחלקים ממתקים. הילדים שמעו זאת ורצו מהר לכיוון שעליו הצביע, אל נקודת חלוקת הממתקים. אחרי כמה דקות, כשראה את כל ילדי העיירה, ילד ועוד ילד ועוד אחד, רצים אל עבר הממתקים - התחיל לרוץ גם הוא. מה, כולם יקבלו ממתקים והוא לא?

תרגעו חברים, אנחנו לא כאלה גרועים כמו שניסיתם לעשות אותנו. אל תאמינו לקמפיינים המפחידים שהמצאתם. מי שלא מאמין - לא מפחד. ●

והנה, גם הוא "יוצא". אה, ועוד "לשעבר" בשורה הראשונה. המנחה אף מזכירה אותו בשמו: "כבוד הנשיא העשירי של מדינת ישראל, מר ראובן ריבלין". אני יודע, הוא כבר מזמן לא בתפקיד. זה לא קשור לבחירות. אבל מה אכפת לכם שאני נהנה?

3 המצלמה עולה למעלה, אל השורה השנייה, וגם שם המראות מלבבים: השר לביטחון הפנים עמר בר-לב. אחד האנשים היותר מזהים עם אוזלת היד של הממשלה היוצאת. במקום לטפל בטרור המרים ראש, הוא התמקד בלהסית נגד "אלימות המתנחלים", כי זאת הרי הסכנה האמיתית. והאיש הזה כבר לא יהיה שר, וגם לא חבר כנסת. לצידו, ובאותו סטטוס שלו, סגן יושב ראש הכנסת, איתן גינזבורג. ועוד במכובדים: השרה היוצאת מרב מיכאלי, זאת שהזניחה את הטיפול בבבעיות התחבורה במדינת ישראל בששת ימי השבוע והתמקדה בעיקר בתחבורה ציבורית בשבת. היא ספגה מכה קשה בבחירות ולא תכה בקרוב בשום תפקיד ממלכתי, ונוסף על כך הפכה לשנואת השמאל כי סירבה להתאחד עם מרצ. ואפרופו מרצ: בוויזת העין אני רואה בין המכובדים את אורי זכי, בעלה של תמר זנדרברג, השרה להגנת הסביבה היוצאת ויושבת ראש מרצ לשעבר (המילה "לשעבר" כאן היא גם על זנדרברג וגם על מרצ). זכי, כפי שנחשף בתחקיר עיתונאי, מונה על ידי רעייתו לתפקיד יושב ראש מרכז הרצל באופן לא תקין. מדהים באיזו עזות מצח הם פינקו בשנה האחרונה את החברה'ה בג'ויבים. האם הגברת סמוטריץ' תחליף את זכי בתפקיד עכשיו?

הפריים נפתח עוד קצת ואפשר לראות את פניהם העצובות של עוד כמה אנשים שסיימו את הקריירה שלהם השבוע: ניצן הורוביץ. במקרה שלו, כל שעה נוספת בתפקיד היא דרמטית. האיש פשוט לא רואה בעיניים. הוא מנצל, בלי בושה, כל שנייה שהוא עוד על הכיסא להעברת רפורמות מגה-פרוגרסיביות - למרות שבעצם אין לו מנדט מהעם להיות שר ואפילו לא חבר כנסת. לצידו, במשקפי שמש אופנתיים, יעז הנדל.

4 מהבית, צפו באזכרה בהר הרצל עוד רשימה ארוכה של לשעברים טריים: סאמי אבו שחאדה, ואלי אבירד, עיסוואי פריג', עלי סלאחיה, מיכל רוזין, אבתיסאם מראענה, רם שפע, אלכס קושניר, צבי האזור, סטלה ויינשטיין, נפתלי בנט, שירלי פינטו, ניר אורבך, אביר קארה, יום טוב כלפון, זהבה גלאון, מוסי רז, גבי לסקי, יאיר גולן.

עזבו רגע את השמחה לאיד. רק לחשוב מה היו התוכניות של כל אחד מהם לקדנציה הבאה. מה הם התכוונו לקדם, למי הם הסכימו לחבור, למען הערך המקודש של העפת נתניהו. והנה, הם כבר לא כאן. החצוצרן הצבאי מגנן תרועת אבל, המשמר מכתף את נשקו, והרב הצבאי הראשי מקריא את "מכתם לדוד". ופתאום המילים של פרק התהילים של בית הקברות מקבלות משמעות חדשה: "לכן שמח ליבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכון לבטח. כי לא תעזוב נפשי לשאול, לא תיתן חסידך לראות שחת. תודיעני אורח חיים, שובע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח".

1 בכל שנה אני צופה באדיקות בסדרת אירועי יום האזכרה הממלכתי ליצחק רבין. במין מזוכיסטיות בלתי מובנת אני פותח את הבוקר בצפייה בשידור החי של טקס האזכרה בבית הנשיא, ואז בצהריים עובר לטקס ברחבת הקבר בהר הרצל, הפסקה קצרה למנוחה והתאוששות - ושוב אני חוזר לצפות בשיבה המיוחדת של הכנסת.

כבר שנים אני עוקב אחרי הנאומים הבוטים שבהם אנשי השמאל ונציגי משפחת רבין מאשימים את כולנו, את כל מי שהתנגד להסכמי אוסלו המופקרים, ברצח, ובעיקר את מחליפו של רבין, נתניהו. השיא היה לפני שנתיים, כאשר נכדו של רבין, יונתן בן ארצי, שנאם בשם המשפחה בטקס הממלכתי, דיבר לנתניהו בחוצפה ואף כינה אותו, בעודו מכהן בתפקיד, "ראש הממשלה היוצא". סליחה, בעצם, השיא היה שנה אחרי. כלומר בשנה שעברה, כאשר אותו נכד הכריז שתקופת האבל על רבין נגמרה כי הצלחנו להעניף את ביבי. או במילותיו שלו: "הבוקר, 26 שנים אחרי אותו הלילה הנורא, אני יכול להביט בכם, אחי ואחיותיי לעם המופלא הזה, ולומר מכאן - תקופת האבל נגמרה. ההשלמה ארוכה, אבל הבוקר קמים וצועדים קדימה. הבוקר אנחנו יכולים וצריכים, סוף סוף, לעבור משלב הטראומה לשלב ההחלמה. כי בפתחו של עשור חדש עומדת בראשות המדינה חבורת אנשים המייצגת את היפוכו הגמור של שלטון היחיד - שלטון הרבים והטובים: מיטב אנשינו מקבוצות האוכלוסייה השונות". אני יודע שאין שופטים אדם בשעת האזכרה לסבו, אבל איזו תפיסת מציאות מעוותת. ממשלת בנט עם ששת המנדטים שלו ומועצת השורא היא שלטון הרבים והטובים, "מיטב אנשינו", וממשלות נתניהו שנבחרו על ידי רוב העם הן שלטון היחיד.

הפעם, לראשונה מאז הרצח, משפחת רבין החליטה לשים לחרפה הזאת סוף. כנראה שבסופו של דבר בן ארצי מבין גם אותם: "מתוך כבוד למעמד ולהכרעה הדמוקרטית", הם כתבו בהודעה שהוציאו, "ולשם שמירה על הזיכרון של ראש משפחתנו שנרצח, החלטנו להימנע מלהיגרר לקלחת הפוליטית בימים אלו ולוותר על נשיאת דברים. המשפחה". וזה יפה. זה מכובד. מוטב מאוחר מלעולם לא.

2 ובלי קשר לנאומים, השנה היה בצפייה בטקס הזיכרון לרבין בהר הרצל גם משהו מנחם. הסיבה שלשמה התכנסו כולם נשארה אותה סיבה, ובכך אין שום דבר משמח כמובן. אבל עזבו רגע את הנסיבות, והסתכלו על המכובדים. על מה שנקרא סגל א': בשורה הראשונה, לצד הנשיא ורעייתו, ישב ראש הממשלה מר יאיר לפיד. נראה לי שעליו ההגדרה של יונתן בן ארצי מדויקת: "ראש הממשלה היוצא". בדיוק לפני שנה הוא נאם ביום הזה ואמר: "יש קו ברור בין רצח רבין לשנה האחרונה. שניהם חלק מהמאבק הישראלי הגדול. הוא לא בין ימין לשמאל. המאבק הוא בין אנשים שמאמינים בדמוקרטיה לבין אנשים שמנסים להרוס אותה. רבין לא נרצח בידי הימין. הוא נרצח בידי מי שלא היה מוכן לקבל את הדמוקרטיה הישראלית. צאצאיו האידיאולוגיים של יגאל עמיר יושבים היום בכנסת ישראל. מקבלים לגיטימציה. אילולא חוללנו את הנס של ממשלת השינוי הם היו היום שרים בממשלה". ובכן, מר לפיד, הנס הזה של ממשלת השינוי נגמר. פג תוקפו. ומי שכינית בהסתה פרועה "צאצאיו האידיאולוגיים של יגאל עמיר" ישבו לא רק בכנסת ישראל, אלא גם בתפקידים בכירים בממשלת ישראל, אחרי שזכו למספר עצום של מצביעים, מכל קצות הקשת, שמאסו בהפקרות הבטחונות של הממשלה הכושלת שלך.

לשמאלו של לפיד יושבת נשיאת בית המשפט העליון אסתר חיות. היא אומנם נשארת בתפקידה, אבל בעזרת ה' ובעזרת פסקת ההתגברות שתעביר הקואליציה החדשה (חסר לכם שלא, זה הדבר החשוב ביותר לתקן כאן. הדחוף ביותר. בשביל זה בחרנו בכם. אתם שומעים?) התפקיד שלה יחזור לממדיו הטבעיים, של לפני עידן האקטיביזם השיפוטי. ומהצד השני של הנשיא, יושב יו"ר הכנסת מיקי לוי. האיש שממשלת הריפוי הציבה בתפקיד הייצוגי ביותר, הממלכתי ביותר במערכת הפוליטית. ואיך הוא מילה את התפקיד? הוא זה שביצע הלכה למעשה את הדריסה ואת סתימת הפיות של הרוב המודר במליאת הכנסת.

אשחר & more

שידוכים הם האחריות של כולנו

אילה שביט
הצליחה לשדך בעקביות
ובהתמדה **33 זוגות** דרך עמותת
ישפה וקבוצות וואצאפ

חושבים
עליהם,
מתפללים
עליהם,
**מה עוד
אפשר
לעשות?**

תכירו את
קרן
תכירו

ההשקעה שלכם בקולנו הישיבוכים

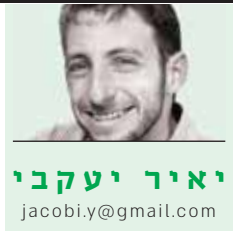
קרן של ערבות הדדית, שמזמינה את כולנו להיות חלק,
להיות שותפים בהקמת בתים

תגמול כספי למשדכים • בי"ס לשדכנים • ארגון גג לשדכני מוסדות

הצטרפו לקרן בהשקעה חודשית של 36 ש"ח

לפרטים והצטרפות
חפשו בגוגל ובפייסבוק "תכירו"

משהק מכור

- שלום, אני בחדר הנכון?
- יאיר יעקבי?
- כן.
- נעים מאוד, אני דוקטור וקסמן. דיברנו בטלפון, אתה במקום הנכון. בוא, שב איתנו.
- תודה. זו פעם ראשונה שלי במצביעים אנונימיים, אני לא יודע בדיוק איך זה הולך.
- הכול בסדר, פשוט ספר לנו מה מביא אותך לכאן.
- אוקיי, אז אני יאיר יעקבי ואני מכור לבחירות.
- אנחנו אוהבים אותך יאיר.
- תודה... מה עכשיו?
- פשוט תשתף אותנו מה עובר עליך... אין תשובות לא נכונות או משפטים לא במקום. זו סביבה בטוחה.
- אה אוקיי, בסדר. אז הכול התחיל לפני שבוע וחצי כשפתאום משום מקום הודיעו שיש הכרעה בבחירות. כאילו שלא הולכים לעוד סבב. הייתי בסלון כשקיבלתי את ההודעה ופתאום הרגשתי שאני חייב לשבת. הדופק שלי הואץ והרגשתי צורך עז לשלשל פתק בקלפי. זה בסדר שאני משתף ככה?
- זה מצוין, פה אין פילטרים.
- תודה.
- תמשיך בבקשה.
- בסדר... אתה מבינים? במשך שנים התרגלתי לבחור נבחר ציבור מתי שאני רק רוצה ופתאום במכה זה נלקח ממני. אני מסתובב בבית כמו סהרורי. לפני כמה ימים אשתי תפסה אותי משלשל רשימת קניות לתוך קופת צדקה תוך כדי שאני מכריז "זו זכות שאבותינו רק יכלו להתפלל לה!"
- כן...
- אני עונה על סקרי סמס ששואלים אותי למי הייתי מצביע אם הבחירות היו מתקיימות היום. זה קצת עוזר, אבל מיד אחר כך אני מרגיש ריק.
- יאיר?
- מה?
- מי שולח לך את הסמסים הללו?
- לא יודע, כנראה מפלגות שולחות כדי להבין איפה הציבור עומד.
- יאיר, כולנו יודעים שזה נורא מטומטם, הרי הרגע היו בחירות.
- נכון, באמת זה מוזר. גם אני חשבתי.
- יאיר. אתה בסביבה בטוחה...
- בסדר, זה אני! אני שולח את הסקרים האלה לעצמי ואז ממלא אותם! אני חולה!
- אתה לא חולה יאיר, אבל עכשיו שעברנו את מחסום הבושה, אפשר להתחיל לעבוד על ריפוי.
- בסדר, אני מוכן.
- אז אתה יודע שבגמילה מאלכוהול יש שיטה מיוחדת של שנים עשר שלבים.
- נכון.
- אז גם לגמילה מבחירות יש שיטה.
- של שנים עשר צעדים?
- הרבה פחות, בכל זאת הטור הזה מוגבל במקום ואסור לגלוש לשרייבר.
- נכון נכון, אין לדעת מה הוא עלול לעשות.
- אז הצעד הראשון שאתה כבר בעיצומו הוא ההודאה בהתמכרות. עליך להביט במראה ולהודות בכך שאתה מכור לבחירת פוליטיקאים לכהונה בכנסת ישראל. וזו אומנם לא

- בושה, אבל ממש כמו ההתעקשות שלך להסתובב בחורף עם כובע גרב מנופח, זו גם לא גאוה גדולה.
- אני נראה חמוד בכובע גרב.
- אתה נראה כמו דרדס חרדי.
- אוקיי.
- השלב השני הוא להכיר בכך שההתמכרות מזיקה לקרובים לך. יאיר, איך הילדים שלך מתנהגים לאחרונה?
- רגיל, רגיל.
- יאיר.
- מה?
- אנחנו בסביבה בטוחה.
- אמרתי להם שהם צריכים לנהל קמפיין על האהבה שלי ומי שלא יעבור את אחוז החסימה יבלה את ארבע השנים הקרובות אצל השכנים.
- וואו.
- הגדול הבטיח שאם אבחר בו הוא יפנה את הכלים. אבל היו לו אינספור הזדמנויות, לדעתי הוא לא באמת רוצה.
- מה?
- כמו לפנות את חאן אלי-אחמר, הבנת?
- כן, זה פשוט לא מאוד מוצלח.
- חשבתי שמדברים פה בלי פילטרים.
- לא עד כדי כך.
- טוב, מה הצעד השלישי?
- הצעד השלישי הוא הימנעות. אתה צריך להרחיק את עצמך מכל המקומות שמתניעים אצלך את הרצון לבחור.
- אוו ווה.
- יאיר, אפשר לשאול אותך למה אתה חבר בקבוצת הטלגרם של עמית סגל?
- אה, כי זה חשוב.
- מה חשוב? לדעת ארבעים שניות לפני כולם שאבי מעוז יושב עם נתניהו במצודת זאב זה חשוב?
- זה לא חשוב.
- ועכשיו גם הצטרפת לאחת מקבוצות הווטסאפ של סגל.
- אה, כן.
- וזה חשוב למקרה שתהיה תקלה בטלגרם ואז תוכל לקבל בווטסאפ את ההודעה על מה חבר כנסת מהעשירייה השלישית בליכוד חושב על הסיכוי שמפלגת הציונות הדתית תפעיל את החוק הנורבגי?
- טוב, כשאתה אומר את זה ככה זה נשמע מטומטם.
- אפשר להגיד את זה באופן שזה לא נשמע מטומטם?
- לא.
- יפה.
- מה הצעד הרביעי?
- הצעד האחרון הוא לא לבסס מערכות יחסים חדשות סביב אוריינטציה מפלגתית ופוליטית, לנתק את חיי החברה מהפוליטיקה. כך גם לא ייווצרו איינעמויות סביב מחלוקות אידאולוגיות.
- הגיוני. אז לא לספר לאנשים למי הצבעתי?
- נכון מאוד, זו בכלל לא אמורה להיות שיחה שאתה מנהל.
- אין בעיה, אני אשמור את ההצבעה שלי לסמוטריץ' לעצמי.
- סמוטריץ'???
- כן.
- צא לי מהקליניקה.
- מה? אבל חשבתי שזו סביבה בטוחה.
- והיא תהיה יותר בטוחה אחרי שתצא. אוהבים אותך, עלק. ●

כל הכוכבים נופלים,
כל האליזים עוזבים,
כל מי שצאק שותק,
כל מי שאוסקים בצורכי ציבור
באלמנה הקדוש ברוך הוא
ישלם שכרם

מי אומר עאי אפער
לרצוח רציונות לא
ראה אותי מאיב
להצעות של מתן צור
למארכונוס

כדי לבחור בארצות הברית
צריך להירשם להצבעה, לכן
רוב האמריקאים לא מצביעים.
מאותה סיבה גם אין להם
פרופל בשליש אן ערן

אכשיו שהיוני נצח בבחירות 🍷 הוא יכול סוף סוף להתפנות להפסיד אותו 👍

Partner TRIPL3

מ-99 ₪
לחודש
בחודשיים הראשונים

Partner TV

NETFLIX
כלול

Partner
Fiber

Partner 5G

*2300

להצטרפות עד 15/11/2022 | מהחודש השלישי מ-195 ₪ לחודש | כפוף להיתכנות תשתית סיבים של פרטנר בכתובת הלקוח, בקיומו של ציוד תומך ובכפוף לתנאי החבילה המלאים ותנאי ההתקשרות לשירותים המסופקים, הניתנים לעיון באתר פרטנר | שירות Netflix Standard, בכפוף לתנאיה המלאים של נטפליקס www.netflix.com | המחיר מתייחס למהירות מקסימלית של עד 300Mb/30Mb | ממיר ראשון ללא תשלום | השכרת נתב 25 ₪ לחודש פרטנר תקשורת בע"מ, ח.צ. 520044314

דין התנועה

אם כבר מקימים ממשלה בחודש ארגון, יש כמה דברים בסיסיים שכדאי שהפוליטיקאים שלנו ילמדו מתנועות הנוער

מטורפת של חפש ת'מדריך ששכח שהוא קבע היום פעולה, ערב שוקולד, ערב פופקורן, ערב חמצוצים, ערב סרט, ערב חיים בסרט, ערב שריפת כסף, ערב רב.

אין מה לעשות, בשביל חינוך איכותי של הסתפקות במועט צריך לשלם הרבה כסף. ואני הכי בעד תנועות נוער, אבל אני גם בעד שהשלטון המרכזי לא ייקח הרבה מיסים ובאופן כללי שיתערב לנו כמה שפחות בחיים. הבעיה היא שממשלה, כשמה כן היא, מושלת. ווגם תנועת נוער כשמה כן היא, מניעה אותנו לנער. את הכיסים. מה שמחייב אותנו כמובן לבחור בין תשלומים ביד נדיבה למען רווחת ילדינו ובין ויתור על השנ"צ כדי להעסיק את ילדינו אחרי החמין של שבת.

נדמה לי שהברירה ברורה.

סמינריון הדרכה לגלגול אחריות

אבל אם כבר חודש ארגון, לא יזיק לפוליטיקאים לקחת עוד כמה דברים מהגנודע שלנו. למשל אידאולוגיה. או ערכים כמו חברות, נאמנות ואמירת אמת. גם את הממשלה, במקום משא ומתן ארוך וימייגע שכל מטרתו להתייש את היריב, אפשר להרכיב כמו שמכניסים חניכים להדרכה. שנתניהו יזמין אליו את הקומונירית של אחד מסניפי ירושלים, או כל סניף אחר לבחירתו, ויחד עם ועד ההורים של הסניף יחליטו מי יהיה המדריך של שבט ביטחון, מי ידריך את תיק החוץ, מי יחזיק את האוצר ומי יהיה רכז חב"ב. אחרי שיסיימו את מלאכת ההרכבה ישלחו את כל השרים לסמינריון הדרכה, שם הם ילמדו איך מכינים ערב שוקולד, איך מסתווים בקניון הומה אדם בפעילות מטורפת של חפש את המדריך, איך מגלגלים אחריות על מדריכים אחרים ואיך מאלתרים פעולה לשבט. זאת אומרת תוכנית פעולה למשרד.

האמת היא שזה רעיון לגמרי לא רע. תחשבו, נניח, על שר בכניסה ללישיבת הממשלה. במקום לעמוד שם מעונב וחמור סבר ולענות לשאלות הכתבים המדיניים תשובות חסרות פשר כגון "אני מביא היום לממשלה הצעה חשובה מאין כמוה" או "אני לא עוסק בשאלות פרסונליות, שתצעק האופוזיציה כמה שהיא רוצה", דמיינו אותו עומד שם מיזעז ומשולחב וצורח: "מי משוגע? אני משוגע!" ושר אחר עונה לו בפנים צבועות ובגרון ניחר: "משרד השיכון כאן, ויאללה בלגן!", בעוד שרה צרודה במיוחד מצטרפת אליהם בשירת "תנו לי אלף, ותנו לי זיץ, ותנו לי רי"ש", עד שהיא מגיעה לכל האותיות של המשרד לאזרחים ותיקים או עד שעולה השחר, וכל היעצים והמנכ"לים מצטרפים אליה בשירת "א-צ'י-קיי-קיי-קו-א-צ'י-קיי-קיי-קו" אדירה ומציירים על קירות משרד ראש הממשלה סיסמאות על ארץ ישראל לעם ישראל על פי תורת ישראל ושופכנים על הרצפה דליים של צבע שלא יורדים אפילו באקונומיקה וימפריעים לשכנים לישון וצובעים את האופוזיציה במשחת שיניים. לא עדיף ככה?

אם אתם שואלים אותי (אתם לא, אבל נגיד שכן), אני מעדיף את שליח ההנהלה הארצית של שבת ארגון על פני שליח ההנהלה הארסית של האיחוד האירופי שמגיע לפה כל שני וחמישי כדי להעביר פעולה, זאת אומרת לפעול למען תהליך מדיני חסר תוחלת במקום לגלות כבר מה השם של השבט החדש.

אז אם כבר בלגן, לפחות שיהיה מאורגן. אם כולם צבועים, לפחות יהיה מגוון ולא ממניפולציות. וכן, גם לילה לבן של הסניף עדיף בהרבה על שקרים לבנים של פוליטיקאים. מה שכן, לתנועות הנוער יש חודש שלם להתארגן - לממשלה החדשה אין זמן לחכות, יש יותר מדי נושאים בוערים על הפרק. למשל להוריד את המיסים בסניף. אומנם נשאלת השאלה, אם לא גובים מיסים מנין ייקחו כסף לכלל הפעילות של חודש ארגון ובכלל, אבל זו כבר לא בעיה שלי. בשביל זה בחרנו ממשלה. ●

לילה לבן של הסניף עדיף בהרבה על שקרים לבנים של פוליטיקאים. חודש ארגון

גם את הממשלה, במקום משא ומתן ארוך ומייגע שכל מטרתו להתיש את היריב, אפשר להרכיב כמו שמכניסים חניכים להדרכה. שנתניהו יזמין אליו את הקומונרית של אחד מסניפי ירושלים, או כל סניף אחר לבחירתו, ויחד עם ועד ההורים של הסניף יחליטו מי יהיה המדריך של שבט ביטחון, מי ידריך את תיק החוץ, מי יחזיק את האוצר ומי יהיה רכז חב"ב

נכון לשעת כתיבת שורות אלה עדיין לא ברור האם נתניהו סגר כבר קואליציה עם בני גנץ בנימוק שסמוטריץ' וכן גביר דורשים יותר מדי, שהוא בכל זאת הולך להקים קואליציה עם בן גביר וסמוטריץ' ורק כבעוד שנה יחליף אותם בגנץ ובאיזנקוט אחרי שהמפלגה הממלכתית שלהם תתייבש היטב באופוזיציה. מה שבטוח הוא שהממשלה במהרה בימינו, חייבת לטפל כמה שיותר מהר בבטיחות האזרחי של כולנו, והכלכלה בעניינים דחופים ביותר - הביטחון האזרחי של כולנו, והכלכלה עם האינפלציה הזדהרת. לגבי הביטחון אני לא כל כך יכול לעזור, אבל בעניין הכלכלה יש לי המלצה חמה: תפחיתו מיסים. יקודם כול תתחילו בסניפי בני עקיבא.

בגדול הבעיה לא רק בבני עקיבא, שפותחת השבת רשמית את ההתקופה המבולגנת ביותר בשנה (ועל כן היא מכונה בלשון נקייה "חודש ארגון"), אלא כל תנועת נוער המציינת בימים אלו חודש "ארגון כזה או אחר. שזה אומר גם עזרא, אריאל בנים ואריאל בנות, וסליחה אם שכחתי תנועות נוער אחרות שקמה בינתיים כתגובת נגד לכלך שהתנועות האחרות לא מספיק תורניות, יותר מדי תורניות, מאורגנות מדי, מבוגרות מדי, עושות יותר מדי פעילויות או לא לוקחות גם את הילדים הקטנים כדי לאפשר להורים לשנוץ כמו שצריך אחרי החמין של שבת.

עכשיו תראו, עקרונית אני מאוד בעד תנועות נוער, למצט בעיה אחת מעיקה במיוחד: המיסים. כי בני עקיבא צמחה כידוע בערוגות המפוארות של הקיבוץ הדתי, וסוציאליסטים הרי דוגלים במיסוי גבוה כדי שהאזרחים יצטרכו לעבוד קשה ולא יישאר להם זמן לשאול את עצמם לאן בעצם הולכים כל המיסים האלה שהם משלמים כל הזמן. גם תנועות הנוער האחרות מבקשות מההורים מיסים, אם כי אצלן זה לא ממגניעים סוציאליסטיים אלא סתם כי צריך למלא את הכיסים.

תשלומים או שנ"צ

במה דברים אמורים? בכך שעוד לפני חודש הלגן הארגוני כבר מעבירה הקומונרית בקבוצת הווסטאפ של ההורים הודעה כדלהלן: "הורים יקרים ערב טוב, נא להעביר בהקדם מיסי סניף. כמו כן נשמח מאוד לתרומה של סדינים ישנים, שמיכות חדשות, כיסאות, שולחנות, שטיחים, כורסאות, כריות, מדפים, סידורים, מסכי 80 אינץ' וקונסולות פלייטטיישן במצב שמיש".

בערך שתי דקות אחר כך שואלת אחת האימהות בזהירות: "למה פלייסטיישן?"

"כדי שיהיה לחניכים איך להעביר את הזמן בלילה הלבן לפני שבת ארגון", עונה הקומונרית.

"והמיסים למה?" תוהה אבא אחד בתמימות.

"צבעים, גואש, מכחולים, כל מה שצריך כדי לצבוע".

"הסניף לא מקבל את זה מהעירייה?"

"כן, מקבל".

"אז למה מיסים?"

"שיהיה".

בנוסף לכך מבקשים המדריכים המסורים מט בשביל צ'ופרים לחתונתם, מט קפוצ'ון, מט חולצת שבת, מט חולצת תנועה, מט חולצת אי תנועה, מט פעילות מיוחדת (מוזמינים פיצה לכל הסניף), מט לארוחה השבטית של שבת, מט לארוחה שבתית של השבת, מט השבעה, מט הסעה להשבעה, מט הופעות בנים, מט הופעות בנות, מט אולטרה סגול, מטטיק ומס תיק (שיהיה איפה לשים את כל הצ'ופרים). אה, וחברות.

כל זה כמובן לא כולל תשלומים לנטיעות ט"ו בשבט, מחנה קיץ, מוסע פסח, מוסע סוכות, מוסע לילי אחר עקבותיו הנעלמים של הילד אי שם באמצע הלילה ("הוא יצא עם חברים אחרי שהפעולה נגמרה, לא סגורה בדיק לאן הם הלכו"), פעילות פגזית של חפש ת'מדרך בכפארא, פעילות פיצועית של חפש ת'מדרך בקניון, פעילות

אירועי חנוכה באילת

הכניסה חופשית

פסטיבל הצבעים כל פעילות בצבע

4 חדרי חוויה מרכזיים

חדר מוסיקה
חוויה לכל המשפחה

חדר לבן
הדבקת מדבקות צבעוניות

חדר חנוכה צבעוני
שלל צבעים ואורות

חדר השדרה הצבעונית
משחקים בצבע

20-21.12.22 | שלישי - רביעי | פנינת אילת | 11:00-15:00

פסטיבל תרפפּו

מאז 1948

הכניסה חופשית

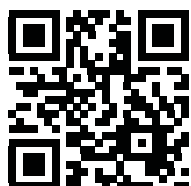
זה הולך
להיות היסטורי

עיר הסרטים | הכפר של נלסון | מכבסה | חלבן

מרפאה | שיעור היסטורי | הסנדלר

23-24.12.22 | שישי - שבת | 11:00-15:00

טיילת רואיל ביץ' ועד תחילת הרודס

פרטים נוספים באתר תאגיד התיירות
www.traveltoeilat.co.il

משרד
התיירות

אילת
Eilat
לחיות נכון

תאגיד
התיירות
אילת

ממשלת האיחוי

אחרי הניצחון הגדול של הימין, נציגינו בקואליציה צריכים לפעול לא רק כדי לתקן את המערכות אלא גם כדי לאחות את השסע הפעור, שעוד לא הגליד מימי רצח רבין

איור: שאול גרד

כשהגיע הטלפון שביקש ממני להנחות מעגל שיח באסיפה הישראלית, התכנסות של תנועות נוער מכל הקשת ביום רצח רבין, הייתי צריכה להסדיר את הנשימה. התחושות הקשות שעלו בי הפתיעו. לא ידעתי עד כמה הקושי והכאב עוד קיימים שם, מתחת לעור. איך העיסוק בנושא עדיין מסעיר אותי. תהיתי אם יש טעם להשתתף, האם יש עם מי לדבר, האם הפעם לא יצביעו עליי במבט יורה אש ויגידו לי "את רצחת".

הרי הייתי שם, ממש שם פיזית, בכיכר מלכי ישראל, בליל הרצח. ויום אחר כך הלכתי אחרי ארונו של ראש ממשלת ישראל. ולמרות שהפגנתי נגדו בכל רגע פנוי (בצורה מכבדת, בלי "בוגד", בלי "שקרן" ואפילו בלי לרדת לכביש) הייתי המומה מהמעשה. כאבתי עד תהומות נשמת. איך אחרי גלות ארוכה, שנגרמה משנאה פנימית, נרצח כאן ראש ממשלה. איך זה קרה במשמרת שלנו, ואיך בכלל קמים מזה. אבל לא נשארתי בהרהורים האלה הרבה זמן. לא יכולתי. מחשבות האבל שלי נקרעו מעליי ביד גסה. אני וכל חובש כיפה או לובשת חצאית היינו אשמים מידיים ברצח. לא הוזמנו להיות חלק מהיגיון. היינו הסיבה לחורבן. עדר שעירים לעזאזל במשפט אוטומטי שהתחדש מדי שנה.

השובע, אחרי שדבריו של בצלאל סמוטריץ' באזכרה ליצחק רבין גרמו לסערה גם בתוך המגזר, הבנתי שיש כאן חברה שלמה מצולקת. מגזר שלא יכול היה לעבד את האירוע הזה כמו שצריך, לאוורר את הרגשות, לדבר על ההלם והכאב. אפילו לא לבדוק אם ואיפה הוא טעה. בכל פעם שדיברו על הרצח הוא נאלץ לומר וידוי או להרים ידיים ולהדוף טענות חוזרות כמו גלים עכורים שלא פוסקים אף פעם. השנה היה זה יאיר גולן שאמר אחרי הבחירות "רצחו וירשו" ויו"ר מפלגת העבודה, מרב מיכאלי, שהקדימה את עצרת הזיכרון כדי לסחוט את לימון האשמה של הימין לפני הבחירות. הקדמת האירוע, אגב, נעשתה בניגוד לדעתה של משפחת רבין, שהחליטה להיעדר מהעצרת הפוליטית כדי לא לצבוע את האב בצבעי פירוד. זה היה בשבילי האיתנות הראשון שאולי בכל זאת משהו השתנה בשנים האלה. מה שגרם לי להחליט סופית שאגיע ואהיה חלק מהאסיפה הוא סבב הבחירות החמישי והשיח הקשה שהיה סביבו. החלטתי שאני חייבת לבוא ולנסות להקשיב ולדבר, שכבר אי אפשר להישאר בבית. יהיה מה שיהיה, אני בפנים.

ואז הגיעו תוצאות הבחירות, ואיתן עוד גל קשה של זוהמה ברשתות החברתיות ובתקשורת. דמוניזציה בלי מעצורים על הממשלה הנבחרת ונבואות אפוקליפסה על המדינה המתמוטטת. יצאתי לתל אביב עם חששות, אבל ידעתי שהעובדה שאני בצד המנצח מטילה עליי כרגע יותר אחריות.

מפגש לבבות

שני קולות נאבקו בתוכי. האחד מתרעם: מהיכן ההסתה הזאת? מה החירפון הזה? תראו לי ימני אחד שאמר אחרי הבחירות הקודמות שהוא לא יתגייס לצה"ל, תראו לי ימני אחד שהתכוון לרדת מהארץ. והקול השני אמר: הם המומים. הם חוששים. היה כאן רצף קרבות של שלוש וחצי שנים. פעם צד אחד ניצח בהורדת ידיים ופעם הצד השני, ופתאום נוק-אאוט, והנפילה על המזון כואבת וזה קול הזעקה. כשהגעתי לכיכר הבימה (כי כיכר רבין בשיפוצים) הלב התרחב. יש משהו ברשתות החברתיות, במציאות הסלולרית שאנחנו לכודים בה, שלא מספר את הסיפור האמיתי. אלפי בני נוער מכל קצות הקשת, ומבוגרים, הרבה מאוד מבוגרים, יצאו לפגוש לא רק את עצמם ואת תיבת התהודה שלהם, ולא הסתפקו בהקלדה זועמת או בשתיקה

מתקפלת. הם עשו מעשה ובאו לפגוש אנשים שונים מהם. והאוויר הצלול של הסתיו, והתנועה האינוסופית של האנשים, והכיסאות ההולכים ומתמלאים אצל הדובר הזה ואצל הדוברת ההיא, כולם בהתנדבות, הרחיבה את הלב. והחבר'ה הצעירים שישבו אצלי היטו אוזן ועיניים מרותקות. לא פטפטו, לא היו לרגע בסלולרי (בלי שאמרתי כלום קודם, מבטיחה) ורק הקשיבו לדברים הכואבים ששיתפתי. וכשנפתח המעגל לשיחה היו ששיתפו את כאבם משמאל והיו ימנים שכאבו לא פחות, והדיון שם את הפערים במרכז המעגל ולא כיסה עליהם, כי אי אפשר לכסות. השיח היה קצר וחד-פעמי ומהיר, אבל היה כאן מפגש של לבבות ומחשבה משותפת איך יהיה לכולנו נעים יותר, ואיפה האחריות שלנו למתן מעט את השסע הפעור. ואני בטוחה שאף אחד לא חזר לביתו בדיוק כמו שהוא יצא ממנו בבוקר.

ניצחון בבחירות זה כמו חתונה

ואת האחריות הזאת הייתי רוצה שנבחר הציבור, חברי הקואליציה, ייקחו על עצמם. כן, חברי כנסת ושרים, יש לכם משימה כפולה שתסתור את עצמה לא פעם. אבל אם אתם באמת מאמינים שהיכולת להיות מדינה מצמיחה ובטוחה בשביל עם ישראל מתחילה בבורא עולם וממשיכה באחדות העם ובחוסנו, זה הכרחי.

קודם כול, נבחרתם להוביל מדיניות מסוימת. החקלאים מחכים לכם כדי לחזור ולעבד את שדותיהם בבטחה. בבאר שבע ובמרחבי הנגב, בלוד, בעכו, בכביש 2, בכבישי הגליל, ביהודה ושומרון ובעצם בכל רחבי הארץ ממתנים שתחזירו לכאן את השקט. סוגיית ביטחון הפנים והחוץ לא יכולה להמתין לרגע. וגם יוקר המחיה המייבש ומערכת החינוך הכורעת ממשברים ומערכת המשפט והרווחה והבריאות. אל תיסוגו מהמטרות שהצבתם. העם ידע מה הוא שם בקלפי.

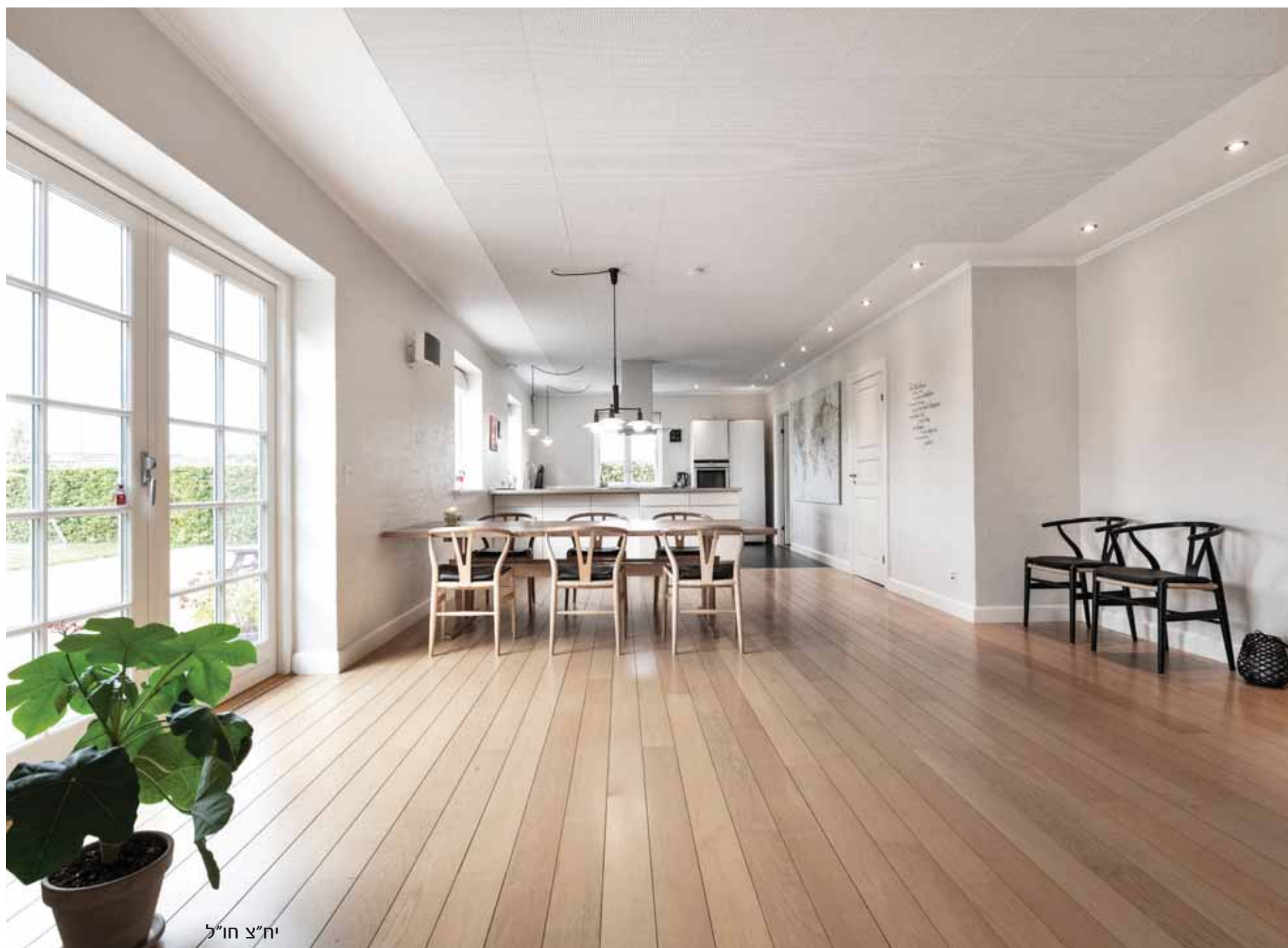
אבל ממש באותה נשימה יש לכם אחריות לאמץ שיח אחר, שיח של מאור פנים, כזה שידבר אל כל העם. מי שעשה כמה סיבובים בכנסת יודע לשתף פעולה עם הצד השני, להתחבר בנושאים חשובים שעל סדר היום ולקדם אותם לטובת האזרחים כולם. תעשו את זה ותדברו על זה. אני יודעת שדברים טובים לא מביאים רייטינג, אבל הם מבריאם את העם. והעם כל כך פצוע.

ויש עוד. הציונות הדתית באמת זכתה להישג חסר תקדים, ואחרי חגיגות השמחה צריך להבין איך מאחים את הקרעים בתוכה פנימה. בבחירות האלה, כפי שחידד נכון פרופסור אשר כהן, רבים מהסרוגים החליטו להתגייס לטובת המשילות והביטחון, והניחו בצד ערכים אחרים שחשובים להם כמו קידום נשים ודת ומדינה. הם הצביעו לציונות הדתית למרות שהם מסכימים רק עם חלק מדרכה. כדאי להידבר עם הצד הזה של המגזר, לתת לו מקום, לראות איך מפלגת הציונות הדתית הופכת להיות בית רחב ומגוון באמת.

רגע, לא סיימנו. יש מגזר שכן גביר ואנשיו הצליחו להגיע אליו כפי שהציונות הדתית מעולם לא הצליחה: הקהל המסורתי. זה קרה גם בעקבות המצב הביטחוני הקשה, אבל גם בגלל רשימה שמורכבת ממזרחיים רבים ומנהלת שיח בגובה העיניים. גם את המגזר הזה חשוב להחזיק קרוב ללב. לראות איך הופכים אותו לשותף ומעניקים לו נתח מעוגת ההנהגה. ציונות דתית מגוונת ורחבה עוברת גם דרך הציבור הזה.

ניצחון בבחירות זה קצת כמו חתונה. עובדים קשה לקראת ערב שהוא שיא, אבל אחרי הריקודים והתמונות מבינים שזו רק ההתחלה. שאומנם חיכינו לרגע הזה, אבל יש כאן עבודה יומיומית, מבורכת ורבה. ●

והחבר'ה הצעירים שישבו אצלי היטו אוזן ועיניים מרותקות. לא פטפטו, לא היו לרגע בסלולרי ורק הקשיבו לדברים הכואבים ששיתפתי. וכשנפתח המעגל לשיחה היו ששיתפו את כאבם משמאל והיו ימנים שכאבו לא פחות, והדיון שם את הפערים במרכז המעגל ולא כיסה עליהם, כי אי אפשר לכסות

יח"צ חו"ל

best choice...

קרניזים לעיצוב ולתאורה נסתרת

מגוון קרניזים וסינרים מעוצבים מגבס בגימור ישר, עגול, קטום זוויתי או משולב, באיכות גבוהה וברמת גימור מושלמת.

לשימוש בחלוקת חלל פנימי או כפתרונות חיפוי והסתרה מעוצבים של צנרת, קורות ועמודים, תאורה, נישות, מדפים באגטים לחלונות ועוד.

knaufORBOND

www.orbond.co.il ■ 1-700-70-50-75

צילום: נעם ריבלין פנטון, פלאש 90

הנופסים כ"ה"כ

הם עשו קדנציות באורך שונה ובמפלגות יריבות, אבל כיום הם מחוץ למשחק הפוליטי. שלושה חברי כנסת מספרים על החיים שאחרי עבודת הפרלמנט: הטלפון שהפסיק לצלצל, הדרך למציאת עבודה חדשה וגם האם הם מתכננים לחזור לזירה הפוליטית

// אסף משניות

הלוי וחברי הכנסת בני בגין, יובל שטייניץ, ניר אורבך, נירה שפק, ענבר בזק, ג'ידא רינאווייזובי, מאזן גנאים, אוסאמה סעדי וצבי האזור. אל הרשימה המכובדת הזאת כדאי להוסיף את השר לשעבר יעקב ליצמן, שפרש לפני כמה חודשים לאחר 30 שנות כהונה בכנסת.

ואם הרשימה הזאת נראית לכם ארוכה, לאחר הבחירות הצטרפו אליה עוד רבים אחרים, חלקם חברי כנסת שנים ארוכות, שלא הצליחו להיכנס לכנסת ה-25. חלקם הגיעו למקומות לא ריאליים בפריימריז במפלגותיהם, כמו צחי הנגבי בליכוד, ניצן הורוביץ במרצ והשרים עמר בר לב ונחמן שי במפלגת העבודה. חלקם הקימו מפלגות עצמאיות שלא היה להן כל סיכוי להיכנס לכנסת, כדוגמת אביר קארה ואלי אבידר, וניסו את מזלם בריצה עד הסוף. חלקם באמת האמינו שמפלגותיהם יעברו את אחוז החסימה, כמו איילת שקד וחברי סיעת מרצ, ורק לאחר ספירת הקולות, ואולי אפילו רק לאחר שהושלמה ספירת המעטפות הכפולות, גילו שיראו את הכנסת הבאה מהבית.

בעקבות הריענון הנוכחי לכנסת ישראל, עם היוודע תוצאות האמת, החלטנו לצאת לפרויקט מיוחד עם חברי כנסת לשעבר שמספרים על הימים שאחרי הכנסת, על ההסתגלות המחודשת, ההשלמה עם הפרידה ממשכן הדמוקרטיה הישראלית, האכזבה, הכאב והדרך החדשה. כל אחד יכול היה לדבר בעיקר על חוויותיו האישיות, אך חלקם גם שיתפו בסיפורים על חבריהם למליאה שעברו דרך לא פשוטה והעדיפו לא להיחשף.

מי שהתיישבו לשוחח איתנו בגילוי לב ובכנות הם חברי הכנסת לשעבר איתן כבל (העבודה), עליזה לביא (יש עתיד) ואורן חזן (הליכוד) - הרכב מגוון של חברי כנסת מהימין, מהמרכז

וזה בוקר לא קל, מתארת חברת הכנסת לשעבר עליזה לביא (יש עתיד) את הבוקר הראשון שבו הפסיקה לכהן כחברת כנסת. "באופן כללי זאת תקופה לא קלה. לוקח זמן לקום על הרגליים. אבל בסוף קמים. זאת הייתה תקופה מאוד מורכבת בשבילי. בשלוש השנים מאז שעזבתי את הכנסת נפטרו אבי, אמי, גיסי ודודתי האהובה, שהייתה בשבילי כמו אמא שנייה. זה פטיש פרופורציות אדיר. זה גורם לך להבין שאתה צריך תמיד לעשות ותמיד לפעול. הפלטפורמה חשובה, אבל היא לא הדבר היחיד. אפשר לתרום ולהשפיע הרבה גם מחוץ לכנסת."

אחרי שעזבה את הכנסת לביא הצליחה להתברג בעמדות השפעה: "הייתי יושבת ראש מרכז הרצל, היום אני בקרן הקולנוע, הוצאתי עוד ספר ואני מובילה מיום חברתי. בסוף מי שמאמין שהוא יכול וצריך לתרום - ימצא את הדרך לכך. אבל", היא משתפת בכנות, "אלה משפטים שאני יכולה לומר היום. לא הייתי יכולה לומר אותם לפני שלוש שנים."

רבים בישראל סבורים כי הכנסת היא מקום עבודה יציב למדי. אחרי הכול, חלק מחברי הכנסת נמצאים בה כבר משנות ה-90. על אחרים אנחנו שומעים כל יום במהדורות החדשות, כך שנדמה שהם תמיד היו שם. אך העובדות מספרות אחרת: בכל מערכת בחירות כ-40 חברי כנסת מאבדים את מקומם והולכים הביתה.

גם אחרי הבחירות האחרונות תמונת המצב לא השתנתה. בין חברי הכנסת שייעלמו מהכנסת הבאה נמצאים אלה שהחליטו מראש שלא יתמודדו הפעם: ראש הממשלה החליפי נפתלי בנט, השרה תמר זנדברג, השר עיסאווי פריג', השר יעזו הנדל, סגן השר מאיר יצחק

איתן כבל: "לא פשוט לעשות את המעבר הזה גם מהבחינה הנפשית. אני מכיר חלק מחבריי וחברותיי שקשה להם עם זה. אבל זה יותר מכך, יש גם את העניין הכלכלי. אנשים שיוצאים מהכנסת הם אנשים שעד לפני רגע חילקו הוראות לאנשים אחרים, החזיקו בהמון כוח. זה מאיים בחוץ. בוסים לא תמיד רוצים להעסיק אנשים עם רזומה כזה"

צילום: נעם ריבלין / פנטון, פלאש 90

ומשמאל. גם הדרך שעשה כל אחד מהם שונה: יש מי שכיהן כמעט שני עשורים, ומי שאחרי קדנציה אחת מצא עצמו מחוץ לרשימת מפלגתו. יש מי שהפסיד בפריימריז, ומי שהודחה מהרשימה על ידי יו"ר מפלגתה.

"לכל ח"כ יש תחליף"

הראשון שהתיישב על הכיסא שלנו הוא גם הוותיק שבחבורה. חבר הכנסת לשעבר איתן כבל נכנס לכנסת לראשונה עוד בשנת 1996. הוא כיהן כשר ללא תיק והיה יו"ר ועדת הכלכלה. במשך 18 שנים הוא כיהן כחבר כנסת מטעם העבודה עד לבחירות סבב א', אי שם בשנת 2019. באותה מערכת בחירות הוצב רק במקום ה-15 ברשימת העבודה, לאחר שסיים במקום התשיעי בפריימריז ונדחק אחורה על ידי השיריונים של יו"ר רשימתו באותם ימים, אבי גבאי. גם בלי השיריונים הוא לא היה מצליח להיכנס לכנסת, שכן העבודה קיבלה שישה מנדטים בלבד. לקראת סבב ב' החליט שלא להתמודד, ולמעשה פרש מהחיים הפוליטיים. כיום הוא ממש לא מצטער על החלטתו שלא לנסות להיבחר שוב.

אתה מתגעגע לאדרנלין של עבודת הכנסת?
 "יש חיים אחרי הכנסת, יש חיים ובגדול. אין לי שום געגוע לכנסת ולחיים כחבר כנסת", הוא נחרץ, "היה לי מספיק. אהבתי את הכנסת מיומי הראשון בה ועד יומי האחרון, אבל מיציתי. אתה יודע, חברי כנסת לא גדלו במבחנות או הובאו לישראל בייבוא אישי. יש תפיסה שגויה שלפעמים רצה במסדרונות הכנסת שאין לנו תחליף. אז לכל אחד יש תחליף ונציגי ציבור תמיד היו. לא כולם היו טובים כמו קודמיהם, אבל תמיד היו אנשי ציבור. וזה גם אומר שתמיד יש חיים בחוץ".

איך נראה הבוקר שאחרי הפרישה?

"זה לא פשוט להרבה אנשים. אתה עובר ממצב שבו אתה במרכז העולם וכולם מתקשרים אליך לימים שאף אחד לא מתקשר אליך. לוקח זמן להתאקלם. לי היה מזל גדול והצלחתי להתברג באזרחות די מהר, אבל רבים אחרים לא מצליחים

כאלה שהגיעו לפת לחם ממש".

חזן, כאמור, לא נקלע לקושי שחוו חבריו למליאה. את הכנסת הוא עזב לאחר קדנציה אחת בלבד, בה כיהן כחבר בכמה ועדות, אך היא הותירה רושם רב בציבוריות הישראלית. שורה של אירועים סבבו אותו, הבולט שבהם היה הסלפי שצילם עם נשיא ארצות הברית דאז דונלד טראמפ. לקראת סבב א' ניהל נתניהו קמפיין בתוך הליכוד על מנת לדחוק אותו מהרשימה, והצליח בכך. "אני לא כועס על נתניהו על זה. יש דברים אחרים שאני כועס עליו בגללם, אבל לא על זה", הוא אומר. לאחר שנבחר במקום לא ריאלי בפריימריז פרש חזן מהליכוד והתמודד לכנסת תחת מפלגת צומת. המפלגה, כצפוי, לא הייתה קרובה לאחוזי החסימה וקיבלה 2,430 קולות בלבד.

כשהוא מדבר על ההבדל שבין הכהונה בכנסת ובין החיים שאחריה הוא מציג הבדלים של שמיים וארץ, באופן הכי מילולי: "הקפיצה הזאת מהכנסת לאזרחות היא כמו צניחה חופשית ממטוס. כשאתה בכנסת זה כמו כשהדלת של המטוס נפתחת. יש המולה, תזוזות, רעש, אדרנלין בשמיים, טירוף מוחלט. ואז המצנח נפתח, ופתאום שקט ודממה. זה ההבדל בין החיים בכנסת ובין החיים מחוץ לכנסת".

למה זה קיצוני כל כך?

"כי זאת באמת מציאות קיצונית. כשהייתי בכנסת היו חודשים שנסעתי 12 אלף קילומטר. היו ימים שהתחלתי אותם באילת, עברתי לצפון וחזרתי לאילת. ברמה הזאת. הייתי בכל מקום בארץ. כשאומרים שהטלפון מפסיק לצלצל, זה באופן טוטאלי. כשאתה חבר כנסת כל העולם

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

רוצה בקרבתך. כולם רוצים להצטלם איתך וכולם רוצים שתהיה לידם. אבל דקה אחר כך - כולם נעלמים. הם מחפשים מישהו אחר להיצמד אליו, כי בסוף זה עניין של אינטרסים".

זאת הטראומה הכי גדולה של מי שעוזב את הכנסת?

"לרוב כן, לי פחות. אני המשכתי לקבל טלפונים וחשיפה תקשורתית גם אחרי שעזבתי את הכנסת. הייתי ב'אח הגדול' פעמיים, רואיינתי בלי סוף ואנשים המשיכו לפנות אליי. לעומת זאת הייתה לי אכזבה אישית עמוקה, תחושת החמצה קשה מהקדנציה הקצרה שנקטעה. כאב לי, ועד היום זה עוד צובט לי. החלטתי אז לקחת הפסקה מהחיים הציבוריים, לא מאוד ארוכה אגב, ולחשוב מה אני יכול לעשות שלא יפגע ביכולת שלי לחזור לשליחות ציבורית, ויום אחד גם לכנסת". עד שישב לזירה הציבורית, כפי שהוא מתכנן, מנהל חזן עסקים שונים, ובמקביל כאמור כיבב בשלוש תוכניות ריאליטי, ואף ניצח בתוכנית 'האח הגדול'.

היה שלב שבו גם לך נגמרו הטלפונים?

"הטלפונים לא, אבל הלו"ז כן. זה לא קרה בגלל שעזבתי את הכנסת אלא בגלל הקורונה. כשעזבתי את הכנסת הלו"ז שלי היה מלא שנתיים קדימה, הזמינו אותי להמון הרצאות. אבל אז הגיעה הקורונה וביטלה הכול. בסוף לבוא עולם היו תוכניות משלו".

לא חלק מהטרללת

מי שחוויותיה מהיציאה מהכנסת שונות מאוד מחוויותיהם של כבל וחזן היא חברת הכנסת לשעבר עליזה לביא. לביא הייתה חברה מטעם מפלגת יש עתיד בשתי כנסות במשך שש שנים, וכיהנה כיושבת ראש הוועדה למעמד האישה. לקראת סבב א' היא הודחה מהרשימה על ידי יאיר לפיד. בשיחה איתנו היא מסבירה שלא הופתעה מהמהלך של לפיד, אך הוא כאב לה ביותר.

"זה כאב. אני נבעטתי על ידי לפיד. העזיבה שלי לא הייתה רומנטית או משהו כזה. הייתי בהלם

עליזה לביא: "מה שהלך כאן בארבע השנים האחרונות היה איום ונורא. אני שואלת את עצמי האם באמת הייתי רוצה להיות חלק מהכנסות האלה, להתערבל בכל הרדידות הזאת? היום אני כבר לא יכולה להיכנס לטוויטר כי השיח הפך למאוד לא נעים. אין מקום למסרים מורכבים, וכשזה המצב, מה בדיוק אני יכולה לעשות בכנסת כזאת?"

כשזה קרה, ולקח לי זמן לעמוד על הרגליים. הייתי מאוד נאמנה למפלגה ולדרך שלה. לא פיתחתי במקביל דברים אחרים ליום שאחרי. היה לי תקן באוניברסיטת בר אילן שהם שמרו לי אותו במשך חמש שנים. זה משהו שהם לא היו חייבים לעשות, אבל הם ממש היו נדיבים בנושא. אבל אחרי חמש שנים הייתי צריכה להודיע להם אם אני חוזרת לאקדמיה או שאפשר לקחת לי את התקן. ביררתי עם המפלגה את הנושא, ואמרו לי באופן חד־משמעי שאני איתם ואין לי מה לדאוג. זמן קצר אחר כך מוצאת את עצמי נבעטת מיש עתיד״, היא מספרת.

כלומר, איבדת גם את המקום בכנסת וגם את היכולת לחזור לעבוד.

״כן. בסוף חזרתי לבר אילן, אבל זה לקח זמן. זה לא היה מיד. אנשים צריכים להבין שבשביל לא מעט חברי כנסת, המעבר לכנסת הוא הקרבה. זה נכון גם לגברים וגם לנשים. אני אומרת את זה בהרצאות כדי שמי שחושבים על הכיוון הזה יידעו מה המשמעות של המעבר לכנסת״.

מתי בעצם הבנת שאת בדרך החוצה מהכנסת?
״כשראיתי שיש עתיד עוברת שינוי. כשהתחלנו היה קו מאוד ברור. קו של אחדות בין חילונים לדתיים, בין שמאל, מרכז ודתיים. לזה אני הצטרפתי. בהמשך זה השתנה, וברגע שראיתי את זה הבנתי שזמני קצוב, שאני כבר לא מתאימה לפורמולה של המפלגה הזאת״.

למה זה הוביל?
״לעבודה מטרופת מסביב לשעון. זה היה קצב רצחני. עשיתי לילות כימים בכנסת באותם ימים. זה לא רק חוקים שהעברתי, והעברתי 25 חוקים בשבוע וחצי שנים בכנסת, אלא גם המון עבודה בוועדות שניהלתי. כשאני מדברת עם קולגות שבאו לעשות טוב, ובסוף הם התברברו במשך ארבע שנים, הלב נחמץ. אני עבדתי כל הזמן, והקצב התגבר כשהבנתי שאני בדרך החוצה״.
אם תשאלו את לביא, היא עדיין לא אמרה את המילה האחרונה שלה בעולם הפוליטי. ״אני לא יודעת אם אני אחרי הפוליטיקה. אני לא חושבת שסיימתי. אני מחכה לזמן הנכון לחזור״, היא אומרת.

כי החיידק הפוליטי לא מת עדיין?
״זה לא זה. זאת תחושת השליחות. אני לא מרגישה שסיימתי את עבודתי בכנסת. היא נקטעה כשנורקתי מיש עתיד, אבל יש לי עוד מה לעשות ומה לקדם בכנסת״.

הרצון לחזור לכנסת אינו ייחודי ללביא. שורה ארוכה של חברי כנסת ושרים בכנסות האחרונות אינם נמצאים בפרלמנט הישראלי באופן רציף. בשביל חלקם מדובר אפילו בקדנציה שלישית. כמו כן, רבות מהעריקות בשנים האחרונות נועדו למעשה לעזור לפוליטיקאים למצוא לעצמם בית חדש בבית הנבחרים. הדוגמאות הבולטות ממערכת הבחירות האחרונה הן כל רשימת תקווה חדשה שהתחברה עם בני גנץ, מתן כהנא, מיכל שיר ועידית סילמן.

גם חזן אומר שהוא מתכנן לחזור יום אחד לכנסת. ״בוודאי שהרצון לחזור לכנסת קיים, אבל לא כרגע. כרגע יש לי פרויקטים אחרים לעשות״, הוא אומר.

למה לא רצית לחזור במערכת הבחירות הנוכחית? אפילו היו בליכוד עוד פריימריז.

״נכון, אבל אני לא רוצה לחזור לכנסת הזאת. היו לי הרבה הצעות לאורך כל הסבבים האחרונים, יכולתי להיות היום שר. אבל זאת לא כנסת שאני רוצה להיות בה. היום הכנסת מלאה באנשים שכל מה שמעניין אותם זה הם עצמם. שום

אורן חזן: ״סיפרו לי חברים שהיו בכנסת שהם מתחננים שיזמינו אותם לישיבות של ועדות ודברים בסגנון, כדי שיוכלו להרגיש שהם עדיין חשופים. יש הרבה חברי כנסת לשעבר שאני מכיר אישית שהלכו לחתום אבטלה בלשכה, והיו מוכנים למכור את כל הערכים שלהם כדי לחזור לכנסת. לא כולם נופלים על הרגליים. יש כאלה שהגיעו לפת להם ממש״

אתה סבור שזה מרחיק אנשים טובים מהחיים הציבוריים?

״בוודאי. וזה לא איזו תגלית גדולה או חידוש מופלג שאני מספר לך כרגע. אתה יודע איפה רואים את זה בצורה הכי ברורה? ברשויות המקומיות. פעם היו לך מועמדים רציניים. אנשים ראויים ומוכשרים שאחרי זה גם מוצאת אותם בזירה הארצית. אבל זה כבר לא המצב. אתה תראה שמספר האנשים הראויים שרוצים להיכנס לעולם הפוליטי הולך וקטן. כי למה להם לעשות זאת? לרבים מהם מדובר בירידה בשכר, ועכשיו מתלוות לזה כל ההשמצות שנבחר ציבור זוכה להן. אנשים שואלים את עצמם למה הם צריכים את זה. בסוף, מרוב שזורקים אבנים על הבית, הוא קורס״.

ירידה בשכר? חברי הכנסת מרוויחים די טוב.
״נכון, אבל רבים מהם הרוויחו יותר בחוץ. יותר מזה, אני אתן לך דוגמה לאגדה אורבנית שכולם חושבים על חברי הכנסת. ישנה שמועה שחבר כנסת שחיה בשתי כנסות יש לו פנסיה לכל החיים. אני מוכרח לציין שמנהלת סניף הבנק שלי לא שמעה על ההטבה הזאת. זאת רק דוגמה לשלל תדמיות פשוט לא נכונות שיש על חברי כנסת״.
התדמית שדבקה בפוליטיקאים לא הגיעה סתם. פוליטיקאים רבים היו נגועים בשחיתות ויש בכנסת לא מעט רדידות, רדיפה אחר הכיסא ובעיות נוספות.

״תראה, שום דבר אינו המצאה של התקשורת. להכול יש גרעין והכול קיים. אני ממש לא מתעלם מזה. הבעיה היא שכל הבעיות הללו מועצמות, במיוחד בעולם של הרשתות החברתיות. לכן אתה רואה בריחה מהעולם הפוליטי. בסוף זה גלגל. ברגע שהאנשים האיכותיים הלכו והחדשים לא הגיעו במקומם, מי שנכנס הם אנשים פחות טובים. זאת מעין ירידת הדורות הפוליטית״.

בלון האגו מתנפח

תוצאות הבחירות הובילו לכנסת שונה מאוד מהקודמות לה. חברי כנסת חדשים רבים למדי החליפו כאלה שכיהנו במשכן אף 15 ו־20 שנה. אני מנסה להבין למי מהח״כים הלשעברים הטריים יהיה קל יותר להסתדר בחוץ, אלה שכיהנו

בה תקופה קצרה או אלה שהיו שם שנים ארוכות. ״הכי קשה למי שהיה הרבה שנים. אבל גם מי שהיה מעט שנים, והוא לא איש עסקים מובהק, נתקל בהרבה קושי. בסוף יש כאן עניין אינדיבידואלי, אבל חברי כנסת שכיהנו הרבה שנים במשכן למעשה נמצאים שנים ארוכות מחוץ לעולם התעסוקה הרגיל״, אומר כבל.

חזן: ״זה מאוד תלוי במי מדובר. מי שידע לסדר את עצמו ליום שאחרי, ליצור קשרים וכדומה, מוצא את מקומו גם בחוץ. אבל צריך לומר עוד משהו חשוב. רוב חברי הכנסת מגיעים למערכת הפוליטית מתוך אנונימיות מוחלטת. הם לא היו דמויות בולטות בחיים שהיו להם לפני הכנסת. ואז הם מגיעים לכנסת ופתאום יש להם משכורת גבוהה מאוד, שלושה ולפעמים גם ארבעה עוזרים. יש דלקן בחינם ותחנת דלק צמודה. לכל מקום שאתה מגיע פורסים לפניך שטיח אדום ומכבדים אותך. זה בלון שהולך ומתנפח ואתה מתחיל להידבק לכיסא. זה יוצר מצב שחברי הכנסת הפכו לאנשים עם המון אגו, שמגיע מתוך הפוזיציה שבה הם היו, והם בטוחים שאף אחד לא יכול עליהם. התפיסה הזאת לכשעצמה יוצרת המון בעיות. לי היה מזל, כי גם אבא שלי היה חבר כנסת וקיבלתי ממנו המון טיפים שהכינו אותי לעולם הזה״.

טיפים שיצרו הבדל?

״בהחלט. אני אתן לך דוגמה פשוטה. הייתי מגיע לחברים שלי במליאה ואומר להם שהם צריכים להירגע. שהם צריכים להוריד את האף למטה, לא להיות זוחחים, לא להתנשא, להבין שהיום הם בכנסת ומחר הם בחוץ. אבל הרבה לא מבינים את זה. תחשוב שמדובר באנשים שאתמול קיבלו החלטות הרות גורל בשביל המדינה, נראה לך שמחר הם יוכלו ללכת לנהל סופר? הם רואים את עצמם כאילו הם בעלי כישורי יתר, וגם החברה רואה אותם ככה. אבל זאת פיקציה. הרי חברי כנסת הם לא בעלי כישורים שאין לאחרים״.

אז למי קשה יותר להתאקלם בחוץ?

״לא נעים לומר, אבל למי שכיהן זמן קצר. מי שיש לו רוזמה ארוך בכנסת, לרוב גם ידע ליצור לעצמו את הקשרים הנכונים וכך הוא סידר את עצמו מחוץ לכנסת. אתה רואה את זה אצל חברי כנסת שכבר נמצאים תקופה ארוכה במשכן, וכשהם מבינים שהם בדרך לסוף הקריירה הם כבר מתחילים בעיקר לדאוג לעצמם ליום שאחרי. אני יכול לספר לך מה שאבא שלי אמר לי לפני שאני נכנסתי. הוא אמר: ״אל תהיה חמור כמוני, תדאג לעצמך ותעזוב את כל השטויות״. ולמה הוא התכוון? הוא ידע מניסיון אישי שבכנסת מגיעים אליך כל אנשי העסקים, הטייקונים ומה לא בשביל לבקש טובות, והוא פשוט אמר לי: תטווה קשרים ליום שאחרי. ח״כים שכיהנו תקופות קצרות, ולא מגיעים עם מעמד מיוחד מהאזרחות, לא יודעים לעשות זאת. יש סיבה שאת כל התפקידים המיוחדים בעמותות, ארגונים, גופים ממשלתיים או מוסדות לאומיים מקבלים אלה שכיהנו שנים בכנסת, ולא ח״כים שהיו בה שלוש או ארבע שנים״.

לביא נותנת תשובה אחרת, כזאת שנשמעת פחות צינית מאלה של כבל וחזן. ״בסוף, מי שנופל על הרגליים זה מי שלאורך כל הדרך הבין שהוא לא בא לעבודה אלא לשליחות ציבורית, שהוא נמצא בכנסת לא בשביל לשרת את עצמו אלא בשביל לשרת את הציבור. מי שזה מה שהוביל אותו לאורך הדרך, ימצא את הדרך לתרום גם בחוץ״. ●

צילום: מאיר אליפור

התחלה // לפני 52 שנה בבני ברק, השנייה מתוך שישה אחים.

אבא // דוד, מהגדס מכונות במקצועו ומורה למקצועות הריאליים, כיום בגמלאות. "אבא הוא מורה לחיים. עד לפני כמה חודשים התנדב ללמד תלמידים מתקשים לבגרות במתמטיקה. איש טוב, כל כולו טוב ויושרה. ממנו למדתי להשיג כל דבר בעבודה קשה וביושר, בלי קיצורי דרך".

אמא // רבקה, עקרת בית. "הייתה כל השנים בשבילנו. מודל לחיקוי. תמיד רואה רק את החיובי ואת חצי הכוס המלאה. עין טובה ברמה מיוחדת, פשוט להעריך".

בני ברק // גדלה בבני ברק בימים שהציבור הדתי-לאומי היה נוכח בעיר באלפיו. "אלו היו שנים אחרות, שיחקנו במשך שעות כל הילדים יחד בחוץ. בבניין שלי היו שכנים חרדים, חילונים ודתיים לאומיים והייתה אוירה חמה ומשפחתית".

קדימה בני עקיבא // למדה בתיכון הדתי לבנות אולפנית אמונה בני ברק והייתה פעילה בסניף בני עקיבא. בהמשך הדריכה בסניף חוץ בשכונת פרדס כץ. "החניכים הגיעו ממשפחות קשות יום והפעילות בסניף הייתה הצלה בשבילם. אני האמנתי בהם וגרמתי להם להאמין בעצמם. אהבתי אותם והם הרגישו את זה".

קומונרית // שירתה במשך שנתיים כקומונרית בסניף בני עקיבא בית גמליאל. בתחילה אפילו מבנה לסניף לא היה, אבל היא הפכה עולמות כדי להשיג מבנה ישן במושב. בעזרת צוות ההדרכה הוא נוקה ושופץ מהיסוד והפך לסניף פעיל ושמח. "אלו היו שנים מאוד מצמיחות".

אקדמיה // בהמשך עשתה תואר ראשון ושני בלימודי ארץ ישראל ותולדות עם ישראל באוניברסיטת בר אילן. בנוסף לכך למדה לתואר שני בבית הספר למדיניות ציבורית וממשל במגמת מנהיגות באוניברסיטה העברית. "לימודים מרתקים שהעניקו לי הרבה ידע וכלים מקצועיים".

באגודה // במהלך הלימודים הייתה יו"ר תא סטודנטים ופעילה באגודת הסטודנטים ובהתאחדות הסטודנטים בישראל. במסגרת זו יזמה והפיקה אירוע פתיחת שנה לסטודנטים שהוקדש לנעדרים מקרב סולטן יעקוב. "זה היה ערב מרגש. למחרת בבוקר התקשר אליי יונה באומל ז"ל כדי לומר תודה. הוא אמר: 'חשבתי ששכחו את הבן שלי, והוכחת לי שלא'". מאז הובילה יחד עם חבריה לאגודה קמפיין ציבורי למען השבת השבויים והנעדרים בשיתוף התאחדות הסטודנטים בישראל.

החצי השני // הרב מיכאל סטבון, בן 50, רב קיבוץ שלוחות. "חבר קרוב, איש סוד והשותף הכי טוב שיכולתי לבקש. אבא נדיר לילדים. איש אהוב וחכם. אדם שכל כולו טוב".

מאותגרת // מאז נישואיה, במשך 11 שנים ארוכות ומתישות, הייתה מאותגרת פוריות, אבל מעולם לא ויתרה על החלום להיות אמא. "אף רופא לא נתן לי סיכוי ללדת, אבל הייתה לי אמונה חזקה שזה יקרה". עברה יותר מ-40 סבבים של טיפולי הפריה חוץ-גופית, "זה שוחק את הגוף ואת הנפש. אם לא הייתה לי השותפות המלאה של בעלי לא הייתי מחזיקה מעמד".

מישהו יקרא לי אמא // אחרי 11 שנים, נגד כל הסיכויים, ילדה זוג תאומים ואחרי שנה זכתה לחבוק גם בת. "יש את אושרית של לפני

אושרית סיטבון

52 נשואה לרב מיכאל, אם לשלושה תושבת אלון שבות יו"ר מועצת ארגוני הנשים בישראל ומועמדת לתפקיד יו"ר תנועת האישה הדתית לאומית 'אמונה'

הגברים איתנו".

מכבדת // "אני מכבדת כל אישה ונותנת ייצוג הולם לכולן, כולל מי שלא חושבת כמוני". מתוך כך, יחד עם חברי כנסת מש"ס, יהדות התורה והציונות הדתית, הקימה את שדולת האישה הדתית והחרדית בכנסת. "כששומעים את מנעד הקולות, חשוב שגם הקול הזה יישמע".

עושה // עיסוקה כיו"ר מועצת הנשים בישראל נוגע בשלל תחומים וביניהם קידום נשים בתעסוקה, מיגור האלימות נגד נשים ועוד. "אני כותבת ניירות עמדה, מנסחת חקיקה, מקדמת הצעות חוק להגדלת יכולת ההשתכרות של נשים כולל אימהות יחידניות, חזרה גמישה לתעסוקה לאחר חופשת לידה ועוד. אני יושבת בוועדות השונות ומוזמנת להיות שותפה פעילה בוועדות בין-משרדיות שמגבשות מסקנות והמלצות לשרים בנושאים שונים, כמו תעסוקה ושוויון לנשים ועוד".

אופות חופש // תחת השם "אופות להן חופש" הובילה לקראת ראש השנה האחרון, בשיתוף פעולה עם ארגון 'יד לאישה' מבית רשת אור תורה סטון, מבצע חלוקת עוגות דבש למאות עגונות ברחבי הארץ. "המים יצא במטרה להעלות את המודעות למצוקתן של מסורבות הגט. מדהים איזו תאוצה הוא צבר בקרב ידוענים, אישי ציבור וחברות כנסת".

ובניהם ויצו, נעמת, אמונה ועוד. קבלת הפנים שקיבלה הייתה חשדנית ורווית דעות קדומות. "הזמנתי את ראשות הארגונים למפגש היכרות איתי, אבל אף אחת לא אישרה הגעה. הן חשבו: מה לדוסיט הזאת ולארגוני נשים".

באה אליכן // "לא נפגעתי. הבנתי שזה לא אישי נגדי אלא נובע מסטיגמות חברתיות וזה רק עודד אותי לפעול יותר להסרת המחיצות. קבעתי פגישה עם כל יושבת ראש בנפרד, הגעתי אליהן לארגון וככה למדנו להכיר זו את זו".

מובילה // החששות התפוגגו, ומזה שלוש שנים היא מובילה את מועצת ארגוני הנשים בישראל מתוך הערכה וכבוד הדדי, בלי להסס להביע באומץ את השקפת עולמה כאישה דתית המחויבת להלכה. היא יושבת בוועדה לקידום מעמד האישה ובוועדות שונות בכנסת, כותבת הצעות חוק וניירות עמדה, ושותפה בארבע ועדות ממשלתיות שמעצבות את מדיניות הממשלה. "משמח שנותנים לקול שלנו מקום בעיצוב מדיניות מקדמת נשים".

לא פמיניסטית // "אני לא באה לעשייה למען נשים מתוך מסכנות ותחושת דיכוי, אלא מתוך אמונה בכוחה של האישה. אני אישה ובעלי גבר. אנחנו שונים, זו עובדה. הפמיניזם בימינו הפך למאבק קיצוני רדיקלי ולמלחמה בין המינים. אני מאמינה בשותפות, וכדי לקדם נשים צריך גם את

ויש את אושרית של אחרי. אני נוהגת להגיד שיש לי יום הולדת ביום שבו הגעתי לעולם ויש את היום שבו נולדתי מחדש לפני 14 שנים".

הנחת // שלושה: התאומים יאיר ושריה בני 14 והבת תמר, שרק לאחרונה חגגה בת מצווה. "הם כל הווייתי בעולם".

יועצת פרלמנטרית // עבדה כיועצת פרלמנטרית של שאול יהלום ובהמשך כיועצת השר במשרד התחבורה. בנוסף לכך הייתה יועצת שר הרווחה וזולון אורלב, ובהמשך יועצת לח"כים נוספים, וביניהם מירב בן ארי מ'כולנו'. בתפקידה זה התמחתה בסיוע לנשים ומימוש זכויותיהן, בעיקר נשים חד-הוריות.

הכנסת // בעבודה בכנסת צברה ניסיון מאחורי הקלעים של העשייה הפוליטית. "עבדתי כשני עשורים בכנסת ובמשרדי הממשלה. הכנסת היא הזירה המרכזית שבה מעצבים ומקדמים מדיניות. שם אפשר לתקן עוולות ואפילו לשנות את המציאות. שם רכשתי כלים וצברתי ניסיון שאותו הבאתי גם לתפקידי הנוכחי כדי לקדם נשים".

דעה קדומה // לפני כשלוש שנים, כנציגת 'אמונה' - תנועת האישה הדתית לאומית, מונתה לתפקיד יו"ר מועצת ארגוני הנשים הארצית, אשר מאגדת תחתיה את כל ארגוני הנשים בישראל

במגרש הביתי

בוקר טוב

קמה מוקדם, "אוהבת לעבוד בשקט של הבוקר". לאחר הדאגה לילדים, כל יום נקבע בהתאם למשימות שלו. "בתקופת הכנסת נוכחת בוועדות, ישיבות, פגישות לקידום חקיקה, כתיבת הצעות חוק וניירות עמדה ועוד". חוזרת הביתה בשעה מאוחרת.

השבת שלי

"הכול. מקור הברכה. משפחתית ורגועה. בשבת כל כולי בשביל הילדים והמשפחה".

פאליאס

ישי ריבן, אריק איינשטיין, אמיר דדון, חוה אלברשטיין ועוד.

ז'בא לופט

עירית שלי, אמו של אביחי שלי, יועץ פיננסי עיוור וכבד שמיעה וחתן התנ"ך העולמי לשעבר. "אמא שהיא השראה, שנלחמה מול הרשויות ולא ויתרה כדי לאפשר לבנה לגדול כילד רגיל לכל דבר, ואפילו יותר. אמא למופת. מודל לחיקוי".

תנועת אמונה

"שעל אף הדעות השונות נצליח לחיות בלכידות חברתית ובערבות הדדית".

מפשיף אולי

"הילדים שלי הם כל עולמי. אני דואגת לשלומם בכל עת ובכל שעה".

שלאיה צולה

"להמשיך ליצור, לתרום ובעיקר להמשיך תמיד ללמוד ולהתקדם".

אנושיות וחמלה // בנוסף לכך פעלתי בשיתוף עם פנינה עומר, מנכ"לית יד לאישה, לקדם מועמדים ראויים לבתי הדין הרבניים. דיינים בעלי ניסיון עם כתפיים הלכתיות רחבות לצד מידות של אנושיות וחמלה כלפי נשים מסורבות גט".

תנועת אמונה // בימים אלו מתמודדת על תפקיד יושבת ראש תנועת אמונה בבחירות שייערכו בשבוע הבא. "בישראל יש 70 ארגוני נשים, אבל רק תנועת נשים דתית אחת. אמונה היא בראש ובראשונה תנועת האישה הדתית ושמה את האישה הדתית במרכז. תפקידה לקדם, להעצים, להשמיע את קולנו ולתת ייצוג ראוי למנהל הרחב של הנשים בציונות הדתית".

המשימה // תנועת אמונה חולשת כיום על שלל תחומים, מינקות ועד הגיל השלישי, עם מעונות יום, אולפנות, בתי ילד וכפרי נוער, מרכזי טיפול, בתי מדרש, מכינה קדם-צבאית ועוד. "אבל בראש ובראשונה, אמונה זה ארגון נשים, וכרגע המשימה היא לראות את החזון ולדאוג להמשכיות של הארגון לדור הבא. להחזיר את הנשים הדתיות לאומיות לאמונה ולחבר את אמונה חזרה לכל נשות הציונות הדתית".

אם זה לא היה המסלול // "משערת שהייתי באותו מקום, אולי בכותרת או בעטיפה אחרת".

סיון רהב-מאיר

לגדול!

54 סיפורים על פרשות השבוע ועלינו

איורים: ננסי וולמן

לקוראים הצעירים ולכל המשפחה

ספרה החדש של **סיון רהב-מאיר** הוא אוסף של 54 סיפורים קצרים ומעוררי השראה, סיפור אחד על כל פרשה מפרשות השבוע. סיפורים מהארץ ומהעולם, שמעבירים שלל מסרים חינוכיים, מחכימים וגם מצחיקים. בסוף כל סיפור מופיעה "נקודה למחשבה", הזמנה לקוראים לחבר את הסיפור לחייהם שלהם.

ידיעות ספרים

להשיג באתר **ybook**, **סטיומאקי**, **STEIMATZKY**, **צמח ספרים**, **ב-י** ובחנויות הספרים המובחרות

100%

מגיע ישירות למשפחה. עיני נמנעות אנשי ההנהל ומוכרת לצרכי מס (סעיף 46)

עולמים

למען עתיד משפחתה של קרן אורה יוסקוביץ ז"ל

קרן אורה יצאה בבוקר לסידורים, ובתאונה קטלנית נגדעו חייה. היא השאירה אחריה בעל אוהב ואבל מרה, ו-6 ילדים המומים, כשהגדולה בת 10 ותינוק יונק בן חודשיים בלבד.

יחד עם קרן נפצעה גם ביתם הלל בת ה-8, שברוך ה' לאחר ניתוח בגפיים וימים ארוכים בהם היתה מורדמת ומונשמת, פקחה עיניים. צפוי לה עוד שיקום ארוך ואנו ממשיכים להתפלל. ילדיה של קרן היו כל חיה, היא טיפלה בהם במסירות ואהבה אין קץ. ניהלה את חיה בצורה שבה תוכל להעניק להם חום, אהבה, ארוחה חמה, חיבוק ואגה. השבר והכאב גדולים מנשוא והלב מסרב לקבל.

לשותפות ותמיכה במשפחה

donation.asakimerp.com

חנה קטן
chanakatan@gmail.com

נושא כבד משקל

רבה על דימוי הגוף של הילדים. אם נבקר את עצמנו בקול על כל קילוגרם עודף שלנו, הילדים יקלטו ששמן זה שלילי ודימוי הגוף שלהם יהיה בהתאם. מחקר משנת 2015 הראה שילדים בני חמש עד שמונה שחשבו שאמא שלהם לא מרוצה מהגוף שלה היו בסיכון גבוה יותר לסבול מדימוי גוף שלילי גם לגבי עצמם.

כדי לעודד את הילדים לראות את גופם בדימוי חיובי כדאי לקנות להם בגדים שמחמיאים להם ולהחמיא להם על לבושם ועל הופעתם, ולא רק על מד הצניעות שלהם. באופן כללי יש לחזק את הביטחון העצמי שלהם. חשוב להדגיש שדימוי גוף שלילי עלול להתפתח לא רק בגלל בעיות משקל אלא גם בשל צבע שיער חריג, נמשים, גובה ומאפיינים אחרים שהילדים שלכם מתביישים בהם.

קמטים הם מחמאה. גם הגיל עלול לעשות לא טוב לדימוי הגוף החיובי, כמו קווי ההבעה שאנחנו פוגשים במראה. העור הוא האיבר הגדול ביותר בגוף שלנו, ויש לו תכונות בוגדניות. הוא מסגיר את גילנו יותר מכול. הוא האיבר היחיד שמתכווץ עם הזקנה, כאשר שאר האיברים מרשים לעצמם ליהנות מרפיון. העור משמש כמין מפה של הנאה ושל כאב. קמטותיו יספרו לנו את סיפור חיינו, האם הרבינו להלבין שיניים או שמא לכווץ גבות ומצח. יש נשים שמתבוננות במראה ושוקעות בגעגועים לימים שחלפו ואינם. אני דווקא חושבת שהקמטים הזעזעריים הנחזים כבר פה ושם הם ציורי התבונה של אישה שחווה את טעמים של ימים רבים. אגב, האגודה למלחמה בסרטן יודעת לגעת בבטן הרכה ומשתמשת בדימוי גוף נשי ביציאתה למלחמה בנזקי העישון. היא עיצבה פוסטר ובו מודגמים קמטות העור הצפויים להופיע בעקבות העישון, שנראים ממש כנייר פרגמנט מחוספס.

אז מה יכול להציע את עור פנינו? קצת עודף משקל. כן, בגיל המעבר המבנה העגלגל מסיע בשימור מראה עור צעיר, רענן וחלק, בשמירה על חוסן של העצמות, ובעיקר בשמחת החיים הכללית. וכדי להוסיף שמחה ובלי להתחשבן עם שר הקלוריות, המחקר מספר שכדאי לצרוך קקאו מדי יום לשיפור התפקוד הקוגניטיבי, הקשב ומהירות הדיבור - אימת כל מכסיפי השיער באשר הם.

כולל פנסיונריות. אומנם מבחינה ביולוגית (ורק מהבחינה הזאת) התחדשות התא פוחתת עם הגיל. תאי הגזע פוחתים במספרם ומאבדים את יכולתם להתחלק ולהתחדש, כך שתפקוד התא יורד. גם התקשורת הבין-תאית מואטת עם העלייה בגיל, דהיינו התאים נהיים פחות חברותיים בינם לבין עצמם. לכל אלו יש פתרון חלקי לפחות: שנהיה אנחנו חברותיים יותר, שנחיה חיים שלמים ומלאים. אני מזמן טוענת שאין מספיק פעילות חברתית לנשים באמצע החיים ובגיל השלישי. צריך לייסד כולל פנסיונריות, לשם שמירה על ריענון תאי החומר האפור וחיוק הקשרים החברתיים בין תאי המוח. הנה, הרמתי כדור להנחתה לכל הקוראות היקרות שאני פוגשת במייל שלי, שמגיבות ומחזקות ומזדהות ומציעות ומחכימות ומעצימות. מי מצטרפת? ●

יש סטיגמות המטילות אשמה על הסובלים מהשמנה. כ־30 אחוזים מהאוכלוסייה בישראל חיים עם השמנה מעבר לתקן. אבל קשה לנהל שיח רפואי אודות השמנה, בגלל התפיסה הרווחת שהכול עניין של כוח רצון. ולא היא. פעמים רבות הסביבה היא שמטמיעה הרגלים לא בריאים, וזה מתלווה לנטייה פיזיולוגית מסוימת

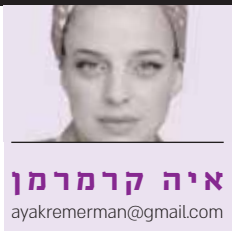
שכחנו את הסוכרזית. כשהילדים היו קטנים לא היה סוכר בבית. במקומו היה סוכרזית. אני יודעת שיש מכם שירימו גבה, שהרי סכרין הוא לכאורה לא סמל הבריאות. אבל חסנו על שיניהם של הילדים וגם על הארנק הצמוק שלנו כאברכים. אם נדמה היה לנו שאנחנו עושים צעד בהשפעה על הרגלי הבריאות של ילדינו באמצעות מניעת מאכלים מתוקים - טעינו בגדול. אז היו פעמים שתפסנו חלק מהם מלקקים סירופ מוקסיפן, כי הם היו חסוכי מתוקים. והיום, כשאנחנו באים לבקר אותם בבתים שהקימו ומוגש לנו קפה, תמיד תצטרף גם התנצלות על כך שהם שכחו לקנות סוכרזית. אבל יש דברים שאנחנו יכולים ללמוד, למושל שילד לא אשם בכך שהוא סובל מהשמנה. זה לא כוח רצון ירוד ולא כשל באופי. ממש לא.

יש סטיגמות המטילות אשמה על הסובלים מהשמנה. כ־30 אחוזים מהאוכלוסייה בישראל חיים עם השמנה מעבר לתקן ברמה מסוימת. אבל קשה לנהל שיח רפואי אודות השמנה, בגלל התפיסה הרווחת שהכול עניין של כוח רצון. ולא היא. במדינת ישראל מחלת ההשמנה נפוצה יותר בקרב אוכלוסיות ממעמד סוציו-אקונומי נמוך, בחברה החרדית ובחברה הערבית. יותר זול ומהיר לקנות ג'אנק פוד, וגם חדר כושר או התעמלות ארובית במים מצריכים כסף. פעמים רבות הסביבה היא שמטמיעה הרגלים לא בריאים, וזה מתלווה לנטייה פיזיולוגית. כשהיינו אברכים צעירים הייתי קונה ופלים פשוטים של ארבע חבילות בעשרה שקלים ומיעטתי לקנות פירות, וילידים זה היה חסר. היום אני מכה על חטא.

לבקר את מודל היופי הקיים. אולם אין ספק שהנזק הבולט ביותר של ההשמנה הוא דימוי הגוף השלילי שהיא גורמת, בעיקר אצל בני ובנות נוער. כ־50 אחוזים מבני הנוער בישראל מצהירים שהגוף שלהם לא עומד בסטנדרטים שהם רואים ברשתות החברתיות. ישנם אתרים ברשת שמטרתם היא חיזוק דימוי גוף חיובי אצל נערות באמצעות שיח קבוצתי וחברתי, הכולל גישה ביקורתית למודל היופי הקיים, הכרת השונות הטבעית בין בני אדם, העצמה אישית וחברתית והיכרות עם השינויים הרגשיים והגופניים הצפויים בגיל ההתבגרות.

אבל האמת היא שצריך להתחיל בטיפול בנושא עוד קודם. אנו נוטים לחשוב שבעיות בדימוי הגוף משפיעות על ילדים בגיל ההתבגרות, אך האמת היא ששורשי התופעה מתחילים להתפתח בגיל מוקדם יותר, וחשוב שהורים יהיו מודעים לכך ויעצרו את התהליך. מחקר שנעשה בבריטניה בשנת 2016 הראה שאצל ילדים בגיל שש עד עשר כבר החלו חרדות בקשר לדימוי הגוף, ואפילו בגיל שלוש עד חמש יש לתופעה נוכחות לא מבוטלת. למה לא? הבובות מיוצרות תמיד עם גוף צר ובכל המשחקים והספרים ישנן דמויות מושלמות. כמה חשוב לגדל ילדים שירגישו בנוח עם הגוף שלהם, ולא יסבלו מבעיות דימוי וביטחון עצמי נמוך בגלל עודף משקל.

חשוב שלא נתמקד במראה החיצוני של הילדים שלנו, וכמו בכל נושא, הדוגמה האישית שאתם נותנים היא בעלת השפעה

איה קרמרמן
ayakremerman@gmail.com

בשם כל ישראל

אתם, הח"כים החדשים שמייצגים את חובשי הכיפות, זכרו לפעול למען כל חלקי העם, להעצים את המאחד ולא את המפריד ולהפוך את הכחד ממדינת הלכה לגילוי אור ה'

את החובה לשמור על זכויותיו של כל אדם שבוחר לחיות עמנו, כך תדאגו לכולם. גם אם דעותיהם שונות ואפילו רחוקות מדעותיכם. ילדיהם גדלים פה, מבקשים ביטחון ושקט. מגיע להם להרגיש בטוחים שהשר לביטחון הפנים, שר הדתות או שר החינוך דואגים להם בדיוק כמו לילדינו.

נושאי הרווחה בדמכם ובדמנו. יוקר המחיה נופל על כולם. אזרחים מכל המגזרים לא גומרים את החודש, מקריית שמונה ועד הנגב. כולם זועקים לעזרה. שתפו פעולה עם ח"כים ממפלגות האופוזיציה. תראו שר המחר על המשסע. תראו שיש תקווה חדשה (מזל שזה כבר לא שם של מפלגה) בעבודה משותפת שמתעלה מעל המחלוקות.

סייג לחוכמה שתיקה. מחכים לכם בסיבוב ולו בשביל להראות שאותם מ"מים משעשעים הופכים למציאות חשוכה, לנבואת זעם שמגשימה את עצמה. זכרו שבכל ריאיון ינסו להראות את הפרימיטיביות שלכם. להוכיח אתכם על הטפילים והפרזיטים שאתם, שאנחנו. אל תיפלו במלכודת. כל מעידה ופליטת פה שלכם מכאיבה לעם המשוסע שלנו. תחשבו עלינו. על האנשים שבחרו בכם. אין משפחה בלי בעלי תשובה, לא חסרות משפחות עם ילדים שירדו מהדרך. עלינו לחיות אלו עם אלו במפגשים משפחתיים ובסעודות חג. עדיף לשתוק מלעורר מחלוקת שפוגעת בשלום בית.

דברי חכמים בנחת נשמעים. האל"ף בי"ת של חינוך. לעם, על כל גווניו, נמאס מהצעקות, מהשפה הרדודה, מהטחת ההאשמות והזילות שבהן מתנהלות ישיבות המליאה והוועדות. היו אחרים. שמשו דוגמה. כמו שאתם רוצים שהילדים שלנו ישבו בכיתה, מכבדים את דברי הרב, מדברים בכבוד זה לזה - כך נהגו אתם. המרא דאתרא של הציבור החרדי, הרב גרשון אדלשטיין שליט"א, ניחן בקול חלש מאוד. אבל אין בעיה לשמוע אותו, כי כולם שקטים ומקשיבים לדבריו.

הצינור "שלא תקלקל את עולמי" נאמר לאדם הראשון. לא ברור למה נתפסתם לביטול חוק הכלים החד-פעמיים. לא ברורה לי ההיתלות בחוק הזה. העובדה שליברמן הניף אותו על דגל לא אומרת שעלינו לשחק את המשחק. לנו ניתנה המצווה לשמור על העולם. לנו ה' אמר: "ראה מעשי כמה נאים הם... בשבילך בראתי... תן דעתך שלא תקלקל ותחריב". אנחנו, לפני כולם, צווינו לשמור על העולם. כולנו יודעים שלהתייחס לנושא זה מוקש. למה? כי זו ציפור נפשם של "החילונים הנאורים". אז במקום להתמקד בנושאים שבדמנו אנחנו נגדרים לפולמוס על הנושא הנוני הזה. למה להכאיב? למה לעקוץ אחרים, להיתלות בזוטות שמצערות אחרים במקום להראות כמה יפה דרכנו? נגמרו לנו הערכים הטובים שעליהם אנחנו חייבים לשמור, שאנחנו מתחילים להתנגח דוך על מיחזור?

ביטחון הפנים. התיק אולי הכי מדובר. הוא לא רק לא לפחד מנהגים פרושים, מיידוי אבנים, מחמולות פשע או ללכת בחושך בלי פחד. ביטחון הפנים הוא בתוך פנימיות עם ישראל. שנהיה בטוחים שאנחנו מסוגלים לחיות יחד על אף המחלוקות. להיות בטוחים שיש באפשרותנו לדבר בשפה משותפת, להאיר פנים זה לזה. שמבפנים נרגיש בטוחים בחוסן האחדות שלנו.

אין לנו מנדט על ערכים. גם מצביעי לפיד, גנץ והעבודה רוצים במצוות. הם רק קוראים להן במילים אחרות: עיקרון, אידאולוגיה, ערכים. השורש הוא אותו שורש ויש לנו יכולת להתחבר אליהם בקלות.

כל היהודים נולדו עם ערכות הדדיות. הוכחנו את זה יותר מפעם אחת בעיתות צרה. אנחנו יודעים להתאחד. יודעים לוותר. יודעים לחלוק ולאהוב אהבת חינוס. גם אם אנחנו חושבים שהפתרון הוא שונה, אין משמעות הדבר שאנחנו לא רוצים את אותה מטרה. הריני מקבלת על עצמי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך. בשוכך ובקומך. בהצלחה. ●

לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו לייחד שם ה' בייחודא שלים בשם כל ישראל. סמוטריץ', בן גביר, דרעי וגולדקנופף וכל יוצאי מפלגתכם - בשם כל ישראל! אלו המילים שאתם אומרים לפני כל התעטפות בציצית ולפני כל הנחת תפילין, ואלו המילים הראשונות שעליכם לומר בכל בוקר בכניסתכם למשכן הכנסת. שהעושה שלום במרומיו יעשה שלום עלינו, בעזרתכם. אולי הצביעו לכם אנשים חובשי כיפות, אבל עכשיו אתם הנבחרים בשם כל ישראל. יכול להיות שאני נאיבית מדי. ייתכן שתקראו את הטור הזה ותלגלו: זאת חיה בסרט, לא מבינה ולו חצי דבר בפוליטיקה. אולי, אבל אני לא מוכנה לקבל עליי את הדין. לפעמים צריך תמימות בחיים. לפעמים צריך לשאוף לתיקון עולם אמיתי. הרי יש שיגידו שכולנו נאיביים כשאנחנו מתפללים לבואו של המשיח.

דרך בת 3,334 שנים

דעו, פוליטיקאים ותיקים וח"כים חדשים, כל מי שהצביע לכם רצה להכניס לקלפי פתק עם האות ה', שמו של השם יתברך. אלו רצו לומר אנחנו אנשי ה', אחרים רצו להדגיש שארץ ישראל ניתנה לנו בברכה, נוספים רצו להביע שזכות אבות לנו. המאחד את דעות כולנו היה הרצון להרים ראש ולומר בפה מלא: ישראל היא מדינה יהודית. נקודה. אתם, שרים וח"כים לעתיד, זכיתם להיות נציגיו של אורו יתברך ברשות המחוקקת והמבצעת. באמת רק ה' יודע למה בחרתם את התפקיד הקשה הזה. נבחרתם שלא כחברי כנסת ממפלגות אחרות, אשר מייצגים אידאולוגיה של 80 שנה, גם לא אידאולוגיית אוזייה של הרגע האחרון. אתם מייצגים את דרך ה' שניתנה לנו לפני 3,334 שנים. העול עליכם כבד, ללהטט בנבכי הפוליטיקה מחד ולהתנהג בדרך ישראל סבא מראש ובדיעבד. אבל דעו - לזה בדיוק אנחנו מצפים מכם. וגם מעצמנו.

מאז תום הבחירות אנחנו מקבלים ומעבירים מ"מים - תמונה המלווה בטקסט משעשע - מעלי חיוך המבטאים את הלך הרוח המרומם או הזועף לנוכח תוצאות הבחירות. מאיסור בריחה מהארץ לשמאלנים כחוק יסוד על פי הרמב"ם ועד לתמיכה ממשלתית למעוכבי הדף היומי. פרט לגיחון הראשוני הלב שלי נעצב. יש אנשים, ולא מעטים, שמפחדים שתזעזעו את האדמה שהם חיים עליה. יכול להיות שהם מדושני תעמולה תקשורתית שאינה מחבבת אותנו, בלשון המעטה. ייתכן שהם שותים בבוקר תרעלה אנטי-יהודית. אבל בסופו של יום, כדבריו של ראש הממשלה הבא: הם, אזרחי ישראל המגוונים, מפחדים. ואם הם מפחדים זה אומר שעלינו לפשפש במעשינו. כולנו יודעים שלה' אור אין-סופי. טועמיו חיים זכו. אם כך, כשהם מפחדים מדבר אנשי ה', המשמעות אחת: אנחנו אלו שמטילים צל על אור ה'. ההתנהגות שלנו עוטפת את האמת בכיסויים. עלינו לעשות תשובה לפני שאנחנו מתהלכים בזיחות של מנצחים במסדרונות השלטון.

כולנו שמחים על התוצאות, העם אמר את דברו. אבל כדי להצדיק את קרדיט המשיחות עלינו ועליכם מוטלת המשימה לא רק להנהיג, אלא לקדש את שמו במעשים. עליכם לזכור שכל מילה, כל מעשה, נמדדים. הפנקס פתוח והיד רושמת. קחו בחשבון שעל מאזני צדק עליון מונחת השפעתכם. מעט אור דוחה הרבה מן החושך, אמר הבעל שם טוב. אתם נבחרת המשפיענים של האור הגנוז עמוקות. תדבקו באור. הציפו אותו. את החושך אי אפשר להניס באמצעות עלטה. יש לנו כל כך הרבה אור וערכים חשובים - תתמקדו בהם. אל תתמקדו בלא, האירו את הכן.

להשאיר את המ"מים כבדיחה

בתפילת ערבית אנחנו מבקשים את אחת הבקשות היותר אנושיות שאפשר לבקש מבורא עולם: "תקנו בעצה טובה מלפניך". קטונתי מלייעץ, אז רק אבקש: תדאגו ל"כל ישראל". כמו שיש לנו מצוות לדאוג לגר, ליתום ולאלמנה, כמו שיש לנו

כדי להצדיק את קרדיט המשיחות עלינו ועליכם מוטלת המשימה לא רק להנהיג, אלא לקדש את שמו במעשים. עליכם לזכור שכל מילה, כל מעשה, נמדדים. תדבקו באור. הציפו אותו. את החושך אי אפשר להניס על ידי עלטה. יש לנו כל כך הרבה אור וערכים חשובים - תתמקדו בהם. אל תתמקדו בלא, האירו את הכן

ללקוחות מאוחדת
יש מיון מרחוק
עם כל
המעלות!

גם בלילה, תהיו רגועים

דאגנו עבורכם לשירות רפואי מתקדם עם מכשיר הטייטו
לבדיקה מרחוק מבלי לצאת מהבית.

מרשם דיגיטלי
ברגע

ביקור רופא/ה
בוידאו/בטלפון

הביקור מתבצע מול
התיק הרפואי שלך

מאוחדת
רמה אחרת

***3833**
k.meuhedet.co.il

רכשו את מכשיר ה'טייטו'
בבית המרקחת 'מאוחדת פארם'
הקרוב אליכם או באתר מאוחדת

